

Giới thiệu Thanh Niên Óc Chó

Thể loại: sắc hiệp, kiếm hiệp, tiên hiệp hệ thống, xuyên không ...

Nội dung của truyện là kể về những tình tiết hư cấu của một thế giới hư cấu, mọi tổ chức, nhân vật, tôn giáo, lịch sử trong truyện đều là hư cấu.

Vào năm 14 tuổi thì Sơn đã thích xem hentai và JAV, bị kẻ trộm lỡ tay cắt tiết ... Xuyên không nhập thể vào thiếu niên gần như phế vật 16 tuổi cùng tên. Vì vài lý do Sơn phải chứng tỏ sức mạnh của bản thân, hãy cùng Sơn bước vào thế giới tu tiên đầy rẫy chết chóc.

Mời đọc Thanh Niên Óc Chó

Tư Chất:

Bình Thường: Thiên Bạch (Trắng) - Thuần Thanh (Xanh Lam) - Tử Thúy (Tím) - Bình Minh (Vàng) - Xích Diễm (Đỏ) - Hắc Ám (Đen) - Xích Nguyệt (Hồn Hợp Của Đỏ Và Đen)

Hệ:

Băng, Hoả, Lôi, Phong, Ánh Sáng, Bóng Tối, Sinh Mệnh, Tử Vong, Không Gian, Thời Gian, Tình Yêu, Sắc Dục, Thiên Mệnh

Cấp Bậc:

Luyện Hồn: Thường Nhân - Linh Sĩ - Linh Uy - Linh Tả - Linh Tướng - Linh Vương - Linh Đế - Chúa Tể - Thần - Tối Thượng

Tu Tiên: Thường Nhân - Luyện khí - Trúc cơ - Kết đan - Nguyên anh - Hóa thần - Phá Hư - Đế Vương - Độ Kiếp.

(Mỗi cảnh giới phân làm 10 cấp)

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Óc Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Thanh niên số nhỏ

Yên Bái, Ngày xx Tháng xx Năm 2018.

Trong một căn nhà cho thuê gần Cầu Hòa Bình (Số nhà 07), đó là nhà của thanh niên Sơn, một thanh niên sồn vỏi em trai đã ngu lại thích tỏ vẻ nguy hiểm. Bây giờ là 12h đêm nhưng trong căn nhà của thanh niên Sơn vẫn phát ra những tia sáng le lói qua cánh cửa nhà, trong nhà phát ra những âm thanh ghê rợn. Tuy căn nhà được cách âm rất tốt nhưng nếu nghe kỹ thì sẽ thấy những tiếng như: "Mạnh lên! Nửa lên! Ah! Sướng vi!..."

Âm thanh đó là của thằng nhân vật chính óc chó Nguyễn Tuấn Sơn, đương nhiên người đang phục vụ cho nó là em trai Nguyễn Tiến Sang óc chó không kém thằng anh nó. Về việc chúng nó đang làm j thì khỏi nói cũng biết là đang dùng Nep Tun.... Đùa thôi thằng Sang đang mất xa chân cho thằng anh nó, tuy anh nó gọi óc chó nhưng mà luôn bắt nạt thằng em giai và bắt nó phục vụ mình. Trong tình cảnh sung sướng này thì bỗng nhiên trần nhà kêu "Cộp! Cộp!"

"Tiếng éo gì ấy nhè! Thôi tha cho mày đi ngủ đi": Sơn vừa bực mình vừa đuổi thằng em vào đi ngủ rồi đứng lên đi ra ngoài xem có chuyện gì

Sau khi bước ra khỏi nhà, Sơn éo thấy gì ngoài vùng màu đen tối thui của màn đêm liè quay vô nhà để đi ngủ. Đột nhiên có con dao kề bên cổ Sơn và Sơn thấy 1 thằng trộm mặc đồ "Năm anh em siêu nhân và trùm mũ đen" phải nói là trông trẻ trâu vãi ra ý. Sơn bắt đầu hiểu tình hình của mình và run lấy bầy, nói những thứ vô nghĩa:

"Anh trộm đẹp trai, tài giỏi nhất hệ mặt trời ơi tha cho em được không! Ở nhà có mỗi thằng em trai với em nương tựa nhau sống, nếu anh tha em thì sau này em sẽ báo cảnh sát tóm cổ... À nhầm hậu tạ anh."

"Thật hả! Nếu vậy thì tao sẽ tha cho mày với 1 điều kiện là mày phải làm xiếc với tao": Tên trộm vừa nói vừa cười trông nguy hiểm vãi shit ra, nhưng lúc này thanh niên Sơn nhà ta đã đứng hình sau câu nói của thằng trộm nguy hiểm éo thể tả. Trong đầu thanh niên bây giờ chỉ còn một nỗi hói hận "Nếu để thằng Sang óc chó ra mở cửa thì giờ éo khổ thế này", vừa nghĩ như vậy Sơn vừa nghĩ cách thoát thân. Đúng lúc này, thằng em của Sơn bước ra và nhìn thấy cảnh này liền đứng hình rồi nhanh chóng khôi phục và hỏi câu rõ hay:

"Bạn anh à anh Sơn. Hai anh đi chơi vui về nhá.". Vừa nói xong liền chạy ra đóng cửa tắt điện đi ngủ với khuôn mặt nguy hiểm đeo thể tả, để lại ở ngoài thanh niên Sơn số nhỏ cùng thằng trộm may mắn ở ngoài.

"A.....!A.....!A.....! Thằng Sang chó mày mở cửa cho tao." Sơn đau đón la to trong lòng

"Chắc mày có thằng em tốt bụng nhờ, nó để lại không gian riêng tư cho tao và mày làm việc này, éo còn ai có thể tốt hơn nó. Hí..... Hí....": Thằng trộm vừa nói vừa cười vào tai Sơn từng điệu ghê rợn.

"Mà mịa mày thằng chó Sang, rõ ràng mày đang trả thù mấy vụ tao bắt nạt mày. Mày chờ đấy tao mà thoát được là tao sẽ cho chó thông nát ** mày". Nghĩ thì nghĩ thế thôi chứ giờ thoát còn éo được nữa, Sơn điên đầu vận dụng toàn bộ chất xám của mình để nghĩ cách thoát thân.

Tuy nhiên ông trời lại đùa cho Sơn nghĩ nữa, tên trộm cầm dao kề sát cổ Sơn và "Xoẹt....",sau đó là "Phụt....." máu bắt ra như tiết canh lợn và ý thức của Sơn biến mất một cách nhanh chóng. Sau khi máu bắn ra thằng trộm liền nói" Bỏ mịa! Lỡ tay rồi, em đẹp zai ời đừng chết đợi anh làm nghĩa vụ xong đã (Nghĩa vụ là gì tự biết nha).

Sau khi bị chém, linh hồn Sơn bay vào một chiều không gian kỳ lạ rồi nhập vào một thằng trẻ trâu đang bị cả một đồng người gô cổ buộc vào tóc vào đuôi ngựa rồi kéo đi.

"Chém chết mịa nó đê tội quá rồi tình dục trẻ vị thành niên." Tiếng người đàn la mắng văng vẳng bên tai Sơn và "Bốp!" Đầu Sơn đập Vào một cục gạch máu bắn ra như suối và anh chết tiếp. Trước khi chết chỉ kịp nghĩ hôm nay ngày đéo gì đen thế...

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Óc Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Kết Thúc

Sau khi đập đầu vào tảng đá xong anh Sơn nhà ta đã hy sinh

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Óc Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chám)Net**.

Chương 3: Xuyên không

Việt Nam - Thành Yên Bái - 1h sáng

Trong một căn phòng xa hoa ở phủ Lưu Gia, một thanh niên đẹp zai đang ngủ bỗng dưng mở mắt choàng tỉnh dậy. Người thanh niên này vợ vợi lấy cái dép ở cạnh chiếc giường mình nằm và hốt hoảng chạy biết ra khỏi căn phòng, chỉ để lại một câu nói:

"Mịa Kiếp! Đang ngủ ngon thì buồn ái."

Khỏi nói thì mọi người cũng biết thanh niên vừa nay éo phải nhân vật chính của chúng ta. Cùng lúc đó, tại một ngôi nhà nhỏ rách nát cạnh sông Hồng ở vùng ngoại ô Thành Yên Bái, một thanh niên 16 tuổi đang nằm trên một chiếc giường nhỏ xiêu vẹo mà hần tự làm trông như sắp gãy vậy. Người thanh niên bỗng dưng mở con mắt đang nhắm chặt và bật dậy khỏi giường một cách điệu nghệ.

"Bốp!" Âm thanh va đập giữa cái trần nhà và đầu thanh niên vang lên một cách vang dội. (Tội ngu thích thể hiện)

"Đem! Thằng nào xây nhà óc chó zậy": Thanh niên trẻ trâu ôm đầu bật dậy chửi rủa cái thằng xây nhà một cách không thương tiếc. Lần này thì không thể nhầm lẫn được thanh niên trẻ trâu này chính là bạn của nhân vật chính chúng ta, sau này sẽ được biết đến.

Cùng lúc với thanh niên đang rửa thằng xây nhà và thanh niên đang đi vệ sinh thì có một thằng bằng tuổi với chúng đang chuyên tâm nhìn trộm một căn nhà của hai vợ chồng mới cưới và đương nhiên nó đang quay tay rồi. (Còn chúng nó đang làm gì thì tự biết nha còn không biết thì lên google tra xem họ làm gì nha.). lần này thì không troll nữa thằng mất dạy đang nhìn trộm nhà người ta này là nhân vật chính Nguyễn Tuấn Sơn nhà ta sau khi tỉnh dậy. Thằng này chán tỉnh rất nhanh vì nó thường đọc mấy bộ tiểu thuyết xuyên không và hằng ngày ao ước được xuyên không như lũ nhân vật chính trong truyện.

"Vãi cứt thằng chồng này làm lâu v! Mẹ làm từ 9h tối hôm qua đến tận bây giờ đéo thấy mệt à.". Sơn tự nói trong lòng vừa lau dọn đồng sản phẩm và kéo quần lên đi về nhà. Căn nhà của Sơn nằm ở cuối con đường dẫn ra khỏi khu bình dân và đương nhiên nhà nó ở đây thì nó éo khá giả gì rồi. Theo như ký ức của người thanh niên bị linh hồn thằng Sơn nhập thể thì hần tên là Nguyễn Thiên Sơn gần giống tên của main nhà ta và tại sao thằng Sơn có thể cướp lấy cơ thể này mà đi quay tay thì là do cách đây mấy tiếng Thiên Sơn đã đi gặp tổ tiên nó vì tội hàng ngày xem người ta làm việc éo uay tay làm tình trụng lên nảo mà chết.

Anh Sơn nhà ta đang vừa đi về nhà vừa huyết sáo thì "Bep" chân dẫm phải một bãi cứt chó to tướng, mặt anh chuyển màu tái mét và trong lòng đau đốn suy nghĩ.

"Vãi! Xuyên không rồi mà vận đen vẫn éo tha." (Anh Sơn Nhà nghèo éo có tiền mua dép nha, quần áo thì có mỗi một bộ nhặt được ngoài bãi rác mang về khâu lại để dùng).

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ố Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Thế giới mới

Em xin thông báo luôn là tuy truyện là Sắc Hiệp nhưng em quyết định sẽ viết ít mấy thứ việc người lớn thôi, kéo sau này đầu đọc trẻ thơ ông trời phạt thì khổ. Chân thành xin lỗi đến các Thánh Đồng Dâm

Trong căn nhà nhỏ tồi tàn rách nát của Sơn, ảnh đang sắp xếp lại ký ức của chủ thể mà ảnh ăn may chiếm được. Theo như ký ức của ảnh thì nơi này là Việt Nam. Tuy cũng tên là Việt Nam nhưng nó lại hoàn toàn khác, công nghệ chưa được phát triển như thế giới cũ của ảnh và ở đây con người có một thứ sức mạnh mà ở thế giới cũ không có đó là "Linh Lực" và giờ thì chúng mày hiểu rồi đây thế giới này tao cóp của bộ "12 Nữ Thần" thế cho đỡ phải nghĩ ngợi nhiều. Tuy gọi là cóp nhưng vẫn có một vài chỗ khác như ở đây có "13 Nữ Thần" và vị Nữ Thần thứ 13 này là Nữ Thần Tối Cao mang sức mạnh của Thiên Mệnh (Ý là mang sức mạnh của Trời). Và đương nhiên là Nữ Thần là tồn tại thần bí rất ít người có thể gặp được cho dù có là Thần thì cũng chưa chắc biết chỗ của nhau (Duy nhất Nữ Thần Tối Cao là biết tất cả nữ thần khác ở đâu).

Lại nói về cấp bậc, thế giới này nắm giữ một thứ gọi là "linh lực". Thể lực là lực của cơ thể, còn linh lực là lực của linh hồn, con người nơi đây nắm giữ khả năng tu luyện linh hồn và điều khiển linh lực để chiến đấu hoặc phục vụ đời sống.

Linh lực chia theo 10 cấp bậc:

1. Luyện thể

Thường Dân - Linh Sĩ - Linh Ủy - Linh Tá - Linh Tướng - Linh Vương - Linh Đế - Chúa Tể - Thần - Tối Thượng. Riêng Nữ Thần lại là một khái niệm hoàn toàn khác.

1. Riêng Tu hồn thì khác hoàn toàn với luyện thể, luyện hồn không làm tăng sức mạnh của cơ thể mà nó làm tăng linh lực và giúp người luyện hồn có thể sử dụng được thứ gọi là Ma Pháp và đương nhiên là sức mạnh của Ma Pháp mạnh hơn các chiêu của những người luyện thể vì vậy mà khi cùng cấp thì người luyện hồn khả năng thắng cao hơn người luyện thể.

Ở nơi đây Ma Pháp gồm có các hệ "Hỏa, Lôi, Phong, Băng, Thủy, Thổ, Ánh Sáng và Bóng Tối (Riêng hệ Bóng Tối chỉ có người của Ma Thần Tộc mới có.).

Các thiếu niên đến 13 tuổi mới được phép học tập phát triển linh lực, lý do là vì cần phải đến tuổi dậy thì, cơ thể và linh hồn mới bắt đầu hoàn thiện, còn trước khi dậy thì mà tập luyện thì linh hồn và cơ thể còn thiếu sót sẽ rối loạn rồi gây hậu quả nghiêm trọng, nam thì có thể liệt dương, vô sinh, nữ thì ngực phẳng, mọc trộm...

Còn nhân vật chính nhà ta được mọi người gọi là gần như phế vật bởi vì trong cùng trang lứa 16 tuổi hiện tại thì không ai được Khảo nghiệm mà ra tư chất màu Trắng và còn là cấp 9 nhưng do sự cố gắng trong tuyệt vọng của ảnh mà bây giờ ảnh đã là Linh Ủy cấp 4 khá cao so với lũ trâu cùng tuổi. Mỗi năm một lần người của Học Viện Lê Thánh Phong sẽ đi tuyển chọn học viên và nếu tư chất tốt hay trước 17 tuổi đạt Linh Ủy sẽ được cho vào Học Viện. Nhưng tại sao đã đạt đủ điều kiện vào Học Viện mà ảnh Thiên Sơn nhà ta vẫn chết để cho thanh niên Sơn bây giờ có thể chiếm lấy thân xác? Đơn giản là vì.....

Cách lúc Thiên Sơn chết 1 tiếng.

Sơn đang trên đường đến cửa hàng "Gạo Vô Sinh", đó là tiệm gạo của ông Vô và bà Sinh mà ảnh hay mua. Hôm nay là ngày Sơn lĩnh lương ở chỗ làm thêm nên đến mua gạo để ăn trong tháng. đi đến nửa đường thì Sơn nghe thấy tiếng của một quán hàng rong mới mở

"Chỉ với 5 ngàn đồng, quý vị được 1 turn...": Nghe thấy thế ảnh liền chạy đến xem thì thấy ông chủ tiệm trông như thằng thần kinh bôi shit lên mặt đang chỉ vào tấm bìa và nói:

"Ném trúng vào đây có ngay trăm triệu": Thấy thế ảnh Sơn nhà ta liền bộp luôn câu

"Chú mày lộn xào..." và đương nhiên sau đó bị chủ quán gọi người đến đánh đập cho một trận và cướp hết tiền ảnh có. Về nhà trong bộ dạng thảm thiết, ảnh vừa đói vừa đau nên sau 1 tiếng đã uất ức hy sinh (Tuy là Linh Ủy nhưng người đánh ảnh là một đám Linh Tá cấp 4, hơn nhau 10 cấp đánh chết mới không lạ).

Khi soát lại ký ức Sơn thấy thật đáng thương cho chính chủ thể cũ chỉ tại " Cái mệnh hại cái thân. "

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ố Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Lưu Vô Minh

Thời kỳ thượng cổ, linh giới là một thế giới rộng lớn yên bình với năm châu bốn bể...

Rồi một ngày đại họa ập tới...

Linh giới chìm trong thời kỳ u tối và dần dần tan vỡ...

Khi đó, đất nước Việt Nam xuất hiện một đấng Tối Thượng nửa người nửa rồng. Nhưng dù là Tối Thượng, Lạc Long Quân cũng không thể cứu được cả linh giới, cuối cùng ngài hy sinh thân mình phong ấn Việt Nam vào một chiều không gian khác.

Việt Nam trở thành thành trì cuối cùng của linh giới. Qua thêm 4000 năm nữa, bao nhiêu triều đại trôi qua, Việt Nam giờ chia cắt thành 3 miền và một biển, trung tâm của 4 vùng này là 4 tòa đại thành, gồm Yên Thành của Bắc Bộ (Thành Yên Bái), Thiên Thành của Trung Bộ (Kinh Thành Huế), Hồ Thành của Nam Bộ (Thành Hồ Chí Minh), và Long Thành của biển Đông.

Yên Thành được xem là trái tim của Bắc Bộ, nơi ở của một vị Chúa Tể và là nơi tọa lạc của học viện cao quý nhất miền Bắc, học viện Thánh Phong.

Sau kỳ khảo hạch hàng năm, những thiếu niên có tư chất linh lực Trắng, Lam, tư chất trí tuệ trung bình và trước 16 tuổi đạt Linh Ủy trở lên sẽ được nhận vào học tại các học viện của huyện, tỉnh. Còn những thiên tài tư chất Lục trở lên cùng top 20 khảo nghiệm kiến thức sẽ được tuyển vào học viện Thánh Phong (Lê Thánh Phong)

Son vừa đọc về lịch sử của Việt Nam (Ở thế giới này hay còn gọi là Linh Giới.) vừa suy nghĩ tự sướng với bản mặt bí ối eo thể tả:

"He he! ở thế giới này bố mày đạt Tối Thượng rồi đi tán gái thì lúc ấy không biết có bao nhiêu đứa cho mình phịch nhờ"

"Còn lâu mày mới đạt được Tối Thượng, trình mày thì tu luyện tỷ năm cũng éo đột phá được Linh Vương chứ chưa nói đến Linh Đế" Nghe thấy vậy mặt Son ỉu xiu xuống, "Nhưng nếu tu luyện theo cách anh mày bảo thì chuyện lên Tối Thượng cũng éo phải là mơ." Sau khi nghe thấy vậy khuôn mặt Son hí hửng trở lại và ánh giắt mình mồ hôi tuôn như suối khi thấy trong căn nhà của mình có nổi mình ảnh và quyền lịch sử thế giới cầm trên tay mà éo có ai khác. Ảnh nói lấp ba lấp bắp "M.....Mà.....Mày l... là ai có gan th...thì đi ra đây đừng có trốn bố mày sợ nhất là ma đấy đừng có mà dọa" Son vừa nói vừa run rẩy chân tay.

"Tao là Cốc cốc anh của google, có thể nói là bản nâng cấp của google trong 12 Nữ Thần" Nghe zậy anh Son liền cảm thấy sung sướng như chưa từng được sung "Đây éo phải là đái ngọ của mấy thằng nhân vật chính số hưởng sao, à mà trừ thằng Dương trong! 2 Nữ Thần ra, thằng này toàn ăn hành ngập mồm tuy là toàn được chịch gái."

"Cơ mà đợi đã mày giống google là bảo vật lưu trữ toàn bộ thông tin thế giới này thì làm sao mà tao có được thứ quý hiếm như mày?" Son vừa qua cơn vui mừng thì lại bắt đầu nghi hoặc hỏi "Đơn giản vì mày ăn may chó ngáp phải shit thôi" giọng Cốc Cốc éo thương tiếc nói cho Son.

"Son ơi!" Anh Son đang trong nhà tiêu hóa đồng thông tin lộn xộn thì bỗng có tiếng gọi cửa bước vào. Người bước vào là Lưu Vô Minh (Thằng bạn thân của Son, nghe như Lưu Vô Sinh zậy.). "Mịa sao trông giống thằng Minh zậy!" Son biết thằng này vì trong đồng ký ức cũ phần lớn là nó, nhưng Son éo thể tin được là thằng này trông giống thằng bạn ở thế giới cũ vậy, khác ở chỗ là nó cao to hơn và nhìn trưởng thành hơn thôi.

"Lưu Vô Minh, thiếu chủ của Lưu gia, là thiên tài trong lũ cùng lứa, tư chất Đỏ, là thằng bạn thân của phé vật Thiên Sơn" Cốc Cốc giọng đều đều vang lên "Vãi sao mày cứ nhấn mạnh từ phé vật zậy, đau lòng vl" Son nghĩ thầm trong đầu đốn.

"Nhìn thấy thằng Sơn đơ người thì Minh liền chạy đến canh nó, ân cần giơ tay mình lên và "Bốp" tiếng va chạm của bàn tay và cái mặt hăm l** Son vang lên dữ dội "Mày vừa hít thuốc lác về à mà sao trông ngáo đá vậy" Tất xong Minh liền nói. Son ôm bên má vừa bị tát vừa chửi rửa thằng Minh trong lòng.

Thế mày đến đây làm gì" Son ôm quả mặt sung phòng hỏi lại thằng Minh. "O mày quên hôm nay có buổi khảo nghiệm của học viện Thánh Phong để tuyển học viên à, hay là mày từ bỏ éo đi nữa?" Nghe Son hỏi vậy Minh liền làm bộ mặt kỳ quái.

"Đi chứ, đương nhiên là đi" Nói rồi cả hai đứa cùng rời khỏi nhà đến chỗ khảo nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ố Chó* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5-2: Tái khảo nghiệm

Xin lỗi anh em, mấy ngày nay mưa dẫn đến ngập lụt + cắt điện nên không viết tiếp chương mới được mong mọi người thông cảm. Cảm ơn mọi người đã ủng hộ chuyện.

Sống ở thế giới mới vài ngày, Sơn thấy hầu hết đều tương đồng với thế giới của hắn, như địa danh, cách tính thời gian, ngôn ngữ... Nhưng vì sự phát triển của linh lực mà cũng có rất nhiều điểm khác, khoa học kỹ thuật ở đây khá lạc hậu, nhưng những gì máy móc làm được thì linh lực đều làm được thậm chí còn tốt hơn, vì vậy mà thế giới này không có những nhà máy xí nghiệp, môi trường rất trong sạch, phương tiện di chuyển là các loại ngựa, voi, linh thú thuần chủng hoặc một số loại Bảo Vật vận hành bằng linh lực. Về kiến trúc thì đa số xây từ gạch, đá và gỗ, được xây với sự trợ giúp của linh lực nên các căn nhà trông rất hoàn hảo đẹp mắt, trông tựa như những căn biệt thự mini ở thế giới của Sơn.

Cũng vì khoa học kém phát triển nên kiến thức khoa học rất ít, trẻ em đi học từ năm 6 tuổi đến năm 12 tuổi là học được hầu hết kiến thức về khoa học, lịch sử, nhân cách... của thế giới này, đến năm 13 tuổi thì bắt đầu học linh lực. Nhưng không phải ai cũng có thể dùng linh lực và không phải ai 13 tuổi đều dạy thì, vì vậy mà cần một đợt khảo nghiệm. Còn có những người sau khi khảo nghiệm ra tư chất kém nhưng về sau tu luyện nhiều năm khảo nghiệm lại ra tư chất cao hơn, vì vậy mà nhưng thăng ốc vượn như Sơn mới có cơ hội khảo nghiệm lại.

Điểm khảo nghiệm khá gần nhà, Sơn cùng thằng bạn Lưu Vô Si... à nhầm Minh đi bộ rất nhanh liền có thể đến nơi. Điểm khảo nghiệm là ở một quảng trường lớn, giữa quảng trường là bức tượng cẩm thạch lớn điêu khắc hình dáng một phụ nữ xinh đẹp mặc một bộ váy được kết bằng ánh sáng, xung quanh nàng có hai con ấu long cũng làm từ điêu khắc trông oai nghiêm vl, điều khiến Sơn lác mắt là bức tượng và những con bướm này lại động đậy như vật sống, đây là nhờ tác dụng của linh lực, phía dưới chân tượng là một tấm bảng đề hai dòng chữ:

"Tượng Nữ Thần Tối Cao

Điêu khắc: Nguyễn Duy Hải"

Sơn đứng nhìn xung quanh, có khá đông thiếu niên thấp tuổi hắn, gương mặt đều có nét lo lắng hoặc háo hức. Một lúc sau, một giọng phụ nữ nói vang vọng như phát từ loa phóng thanh:

"Thông báo! Sắp đến giờ khảo nghiệm, đề nghị phụ huynh và những người không liên quan rời khỏi quảng trường, các thí sinh xếp hàng ngay ngắn chờ gọi tên! Nhắc lại..."

"Mịa khảo nghiệm nhanh con mẹ nó lên để bố mày còn về quay tay" Sơn trong đầu bực mình nghĩ thầm, cạnh Sơn thằng Minh bình tĩnh đến nỗi cả người run như cây sậy.

Đúng lúc đó thì có một con bé vận váy tím đi ngang, mái tóc đen mượt, gương mặt cực kỳ xinh xắn, mắt đen tròn hút hồn khiến Sơn lé cả mắt, cả đời hắn chưa từng thấy bé loli nào xinh như vậy.

"Nguyễn Hương Ly, tiểu thư nhà họ Nguyễn, 16 tuổi, tư chất Lam cấp 2." Cốc Cốc hiểu ý liền cấp thông tin cho Nguyễn. Nguyễn đã dần quen với những thông tin đột ngột truyền vào não mình, Cốc Cốc này tựa như một sinh vật sống thấu hiểu tâm tư gã chứ không phải loại như ở thế giới cũ của Sơn. Tuy cao hơn anh Sơn nhà ta mấy cấp nhưng ở đây tư chất này vẫn là kém nên chị Ly phải ở đây khảo nghiệm lại

"Cơ mà nhìn con hơi giống con Ly lớp mình ở thế giới cũ, khác mỗi việc nó éo vâu, cao hơn, 3 vòng đầy đủ và xinh hơn nữa chứ, giống mỗi việc chúng nó thông minh như nhau với giống tên." Sơn đứng im nghĩ ngợi rồi Sơn định vẫy tay chào Ly (Tuy nó hiện tại éo quen.) thì có một giọng nói vang lên:

"A! Cụu thiếu gia phé cmn vật của Nguyễn Gia đi chung với thằng Vô Si... à nhầm Minh chó nuôi của Lưu gia kia tụi bây!"

Sau khi giọng nói này vang lên thì cả quảng trường vang lên ồ ạt tiếng cười, Sơn quay lại nhìn thì thấy một thằng nhóc tầm 13 tuổi tóc vàng nhí khá anh tuấn đang dẫn đầu mấy thằng tầm bằng tuổi nó chỉ tay cười nhạo Sơn.

Thằng nhóc cầm đầu cũng nhìn thấy chị Ly xinh đẹp mà anh Sơn chắm, nó liền bỏ mặc Sơn và Minh, tiến lại kề vai Hương Ly: "Hè này đi chơi vui không em?" Nó có ý nói lớn để trêu tức Sơn. Và đương nhiên kết quả là chị Ly nhà ta bơ éo quan tâm. Ngay sau đó thằng cha MC hướng dẫn việc khảo nghiệm đứng lên đồng đạc hô to: Tất cả vào hàng để khảo nghiệm...."

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ố Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Kết quả khảo nghiệm tư chất

Giọng thằng cha MC nói to: "Chuẩn bị khảo nghiệm, mời các thí sinh trật tự, gọi tên ai người đó lên."

Tất cả cùng đưa mắt về phía quảng trường, bên cạnh tượng nữ thần Tối Cao đã xuất hiện mấy cái bàn có vài người cả nam lẫn nữ đang ngồi nhìn về phía một vật trông y hệt cái cân sức khỏe, người đầu tiên bước lên và được chỉ dẫn đứng lên cân, thanh đo chiều cao lúc nâng lên khi hạ xuống. Sau vài phút thì thanh đo chiều cao hạ xuống.

"Phan Nát Mít, cao 1m44, nặng 36kg..." Giọng thằng MC oang oang như chó sủa vang lên khắp quảng trường

"Vl, đây là khảo nghiệm à, nhìn như khám sức khỏe thì đúng hơn, mà thằng ml đang ở trên đây sao trông to con như thằng nào ở thể giới trước zậy, hình như là giống hăng Nam Sơn thì phải?? Mà sao tên thằng này khảm lợ vậy, cái gì mà Phang Nát Đít" Bó Sơn nhà ta vừa nghĩ vừa bịt miệng cười thầm.

"Ê mày sao không đứng yên đợi đến lượt đi mà cứ ôm miệng ngoáy mông zậy, lại lên con à" Thấy thằng bạn mình éo bình thường cứ ôm miệng cười một mình Minh lo lắng ngấm nghĩa thằng bạn định thấy nó lên con một cái là mang đi cấp cứu liền.

"Sao mày nói vớ vẩn vậy??? Tao làm sao mà lên con???" Sơn thắc mắc quay lại hỏi Minh.

"Éo có gì" Minh thẳng thừng trả lời làm Sơn vô cùng thắc mắc liền hỏi Cốc Cốc: "Ê mày, sao nó lại bảo tao lên con???"

Giọng Cốc Cốc vô cảm nói: "Trước kia chú đi chơi với thằng bạn hủ được nó mua cho gói thuốc màu trắng để trừu ai dè chú tò mò hít thử, thế là sau khi nó nói cho chú biết đây là cái gì thì chú đã cho nó một trận sọ đến bây giờ éo dám làm nữa"

"Ừm, cho nó chết tội nòn anh" Sơn gật gật đầu đồng ý.

Bỗng nhiên, chiếc cân xuất hiện màu xanh lam và có bốn vạch ngang ở trên.

Giọng ông MC lại hô: "Tư chất linh lực màu lam cấp 4". Nghe vậy thằng nhóc ở trên chiếc cân thờ phào nhẹ nhõm: "May vl, éo phải màu trắng"

Sau nửa tiếng giọng ông MC cất lên uể oải như sắp chết: "E hèm mời thí sinh cuối cùng lên kiểm tra" và đương nhiên người cuối cùng này là thằng nhân vật chính của chúng ta anh Nguyễn Thiên Sơn. Ở dưới quảng trường tiếng hô hào vang dội cho anh Sơn nào là "Thằng phé vật khảo nghiệm làm gì tồn thời gian"...

"Mày nhanh lên hộ bố cái" Tiếng khó chịu của thằng MC mất dạy coi thường main chính và vài đứa giám khảo vang lên nho nhỏ xung quanh nhưng vẫn khiến vài người nghe được và cười thầm. Anh Sơn ầu quan tâm anh đi lên chiếc cân một cách oai cmm phong và chiếc cân từ từ hạ xuống, MC giọng nói khó chịu vang lên: "Nguyễn Thiên Sơn, cao 1m69, nặng 50kg...".Sau đó đến phần quan trọng nhất chiếc cân bắt đầu xuất hiện màu....

"Đó là...." Giọng của mọi người trong quảng trường vang lên. Cán cân bắt đầu hiện mau hoàn toàn, đó là màu TRẮNG 6 vạch. "HAhhahahaha..." người trong quảng trường cất tiếng cười như chưa bao giờ được cười.

"Vãi dái, tư chất của thằng phé vật giờ còn phé hơn, buồn cười quá Hhahahaha, giờ không ai thấp như nó nữa rồi..." Người trong quảng trường cười như điên, trong đó có cả mấy vị giám khảo trước đã từng đến đây khảo nghiệm. Khi nhĩ thấy kết quả khí thế anh Sơn nhà ta sục giảm mặt tái xanh buồn bã bước xuống trong đau khổ.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ố Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Giả kim, luyện đan

Trong quảng trường lớn nhất của thành Yên Bái, nơi đang diễn ra cuộc khảo nghiệm của học viện Thánh Phong tràn ngập những tiếng cười. Và đương nhiên đây éo phải là tiếng cười đùa zui zẻ mà là tiếng cười nhạo dành cho anh Thiên Sơn nhà ta.

"Hahahaha... phé vật vẫn mãi là phé vật trừ khi mày là thằng nhân vật chính trong cái thế giới này và chuyện đó ếu bao giờ xảy ra và đây là thế giới thực con ạ, thằng phé cmm vật, hahaha." Thằng nhóc tóc vàng lúc trước trừu anh Sơn nhà ta giờ đang khiến cả quảng trường cười nhạo anh Sơn nhà ta ("Mày nói đúng một phần rùi đấy" Tác Giả said:. Tất cả là vì ở đây người có tư chất kém nhất là thằng Phang... à nhầm Phan Nát Mít (Hay viết nhầm vl.) là tư chất màu lam cấp 4, đến cả chị Ly trước kia cũng là tư chất màu lam cấp 2 giờ khảo nghiệm lại thế éo nào bị Tác giả buff quá tay lên mịa đỏ cấp 2 (Xlỗi vì đã buff quá tay.).

"Mịa thằng chó kia từ đầu đến giờ cứ cắn bó đéo tha là thế nào, ê Cốc Cốc nó là đứm nào, tao mà mạnh lên là nó xác định đi ăn shit của tao" Sơn đi xuống khỏi chỗ khảo nghiệm vừa hăm hăm nhìn thằng tóc vàng đang bêu xấu mình.

"Trình Dê Rách, thiếu gia nhà họ Trình, một chi nhánh của Nguyễn Gia, tư chất màu vàng cấp 5, hơn đứt thằng nào đó" Cốc Cốc bình tĩnh đáp lại suy nghĩ câu gắt của Sơn. Nghe Cốc Cốc nói thế Sơn tý nữa tức phụt cả cứt "Ê mày nói kháy tao đây à."

"Thế chú nghĩ ngoài chú còn ai nữa???" Cốc Cốc đáp luôn éo suy nghĩ, Sơn bực mình éo thèm trả lời đang định đi về thì thằng Minh gọi "Mày éo thi phần Giả Kim với phẩn luyện đan à???"

"Giả Kim, Luyện Đan" Sơn trong đầu đầy dấu chấm hỏi. Biết anh Sơn nhà ta óc chó nên Cốc Cốc giải đáp luôn

"Chú ngu lắm để chương sau anh giải thích..." (Giờ thi độc giả hiểu tác giả lười cỡ nào rùi đấy nên đừng mong hết chuyện nhá.).

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ố Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Nguồn trắng chương

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ốc Chó* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

"Ê Cốc Cốc sang chương mới rồi giải thích cmm đề, mất thì giờ v!" Sơn giọng khó chịu nói với Cốc Cốc.

"Chỉ cứ từ từ, khoai nó mới nhừ, chưa nghe câu đấy à, đồ nhà quê" Cốc Cốc lạnh nhạt đáp lại lời Sơn. "Từ từ cmm, tại mày nói thế nên ông tác giả cho mẹ sang chương 9 mới giả thích làm bố mày sốt hết cả d**" Sơn trả lời một cách bức dọc, nếu mà Cốc Cốc mà là một thực thể thì Sơn đã đề nó ra giả cho nó một trận rồi.

Cốc Cốc éo kíp cho Sơn hết bức mà giải thích một lèo: "Giả kim thuật gia là một trong những nghề nghiệp cao quý nhất của Việt Nam linh giới, là những người sử dụng kiến thức uyên bác cao thâm để nghiên cứu, chế tạo ra các loại Bảo Vật,... Còn Luyện đan sư cũng cao quý không kém là những người nhờ các linh dược tạo ra những viên linh đan giúp bồi bổ cơ thể, tăng cấp, cường hóa,..."

"Có chế được Sextoy, Viagra hay thuốc kích dục các kiểu không?" Sơn sáng cả mắt, hỏi thẳm trong đầu.

Cốc Cốc im lặng vài giây như đang cân nhắc rồi đáp: "Được! Mà ngươi hỏi y hệt thằng chủ nhân của Google ấy"

"Ồ vậy à, mà bố éo quan tâm. Vậy làm thế nào để thành Giả kim thuật sư hay Luyện đan sư?" Sơn hớn hờ hỏi.

"Cần kiến thức uyên bác và linh lực để nạp vào vật phẩm, có thể nhờ người khác nạp thay, còn Luyện đan thì cũng cần kiến thức uyên bác nhưng không cần nhiều linh lực chỉ cần linh hồn mạnh mẽ và gia sản bá đạo là ok." Cốc Cốc đáp đều đều.

"Được! Vậy thì làm Giả kim thuật gia! Còn luyện đan sư thì nhà nghèo lấy đâu ra tiền mua linh dược"

Mình đứng cạnh thấy Sơn mặt đang xịu lại đột nhiên sáng hẳn lên, lắc đầu nghĩ thầm "Tội nghiệp thằng nhỏ, từ khi hút cần xong ngáo luôn đến giờ! Chắc tất cả là tại mình". Sơn mà biết được thằng Minh đang nghĩ gì thì nó tức đến ói máu luôn.

Từ lúc đó, mặc kệ bọn nhóc trên chọc cười cợt, Sơn cứ vênh mặt tự đắc. Cốc Cốc đã nạp vào hần những thông tin chi tiết về nghề Giả kim thuật và luyện dược sư (Tuy thằng Sơn éo làm nhưng tác giả vẫn nói đến để đọc giả khỏi thắc mắc), Giả kim thuật gia chia thành 5 cấp:

Thuật sĩ - Đại sư - Tổng sư - Thánh sư - Thần sư

Còn Luyện dược sư chia thành 9 cấp:

Từ luyện dược sư nhất phẩm (Cấp 1) -...- cửu phẩm (Cấp 9)

Nghề giả kim rất được trọng dụng bởi vì linh lực chỉ cần luyện là được, còn giả kim thuật thì đòi hỏi một đầu kiến thức uyên bác và trí tuệ tuyệt đỉnh để hiểu được những kiến thức đó, rất nhiều thiên tài linh lực phải đầu hàng ngay sau khi nhìn những tủ sách trùng trùng điệp điệp mà người ta gọi là "Kiến thức cơ bản của Thuật sĩ". Muốn làm giả kim thuật sư rất khó, nhưng đã làm được thì thành quả vô biên, 1 món bảo vật cấp thấp đem bán ra cũng lời gấp mười lần chi phí sản xuất, nếu sáng tạo ra bảo vật chưa được đăng kí bản quyền thì lại lời gấp trăm, gấp ngàn lần.

Sơn có thể tư chất linh lực kém, nhưng với một kẻ giả dạn đọc truyện xuyên không từ thế giới khác như hần, cộng thêm một thư viện tri thức khổng lồ là Cốc Cốc có thể nạp mọi kiến thức vào đầu khiến hần lập tức thấu hiểu và ghi nhớ như thể chính hần đã học từ rất lâu, thì giả kim thuật sư chẳng khác nào nghề dành riêng cho Sơn.

"Hê hê, bố mày sẽ làm giả kim thuật gia bá nhất thế giới" Sơn chỉ tay lên trời hét to làm tiếng nói vang vọng khắp quảng trường. Quảng trường vừa dứt tiếng cười thì sau khi nghe Sơn nói vậy liền ồn ào hơn cả trước.

"Ha ha... Giả kim thuật gia giỏi nhất buồn cười wá, óc chó đòi làm giả kim kìa tui bây, há há há" Cả quảng trường ồ ạt tiếng cười dẫn đầu là thằng Rách đập trai

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ốc Chó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Hoàn thành khảo nghiệm

Từ chương sau tên truyện đổi thành "Vị thần thứ 13" nha mọi người, mình viết để ai thích truyện thì sau này thỉnh thoảng vô coi. Tác giả viết bằng điện thoại nên viết chậm và có nhiều lỗi mong mọi người thông cảm nha.

Sau khi trấn tĩnh được đám thí sinh đang cười nhạo đồng chí Sơn vì tội chém gió tí thì bay nóc nhà (Thằng tác giả là người viết mà tí nữa nhồi máu cơ tim), các vị giám khảo vừa bật mồm cười vừa cho tiếp tục phần thi thứ hai. Đúng 1 giờ trưa bắt đầu kiểm tra kiến thức, quảng trường giờ đã được dựng lên rất nhiều mái che, hàng trăm bộ bàn ghế xếp hàng ngay ngắn chờ đám học viên đến ngồi.

Đề bài là một tập giấy gồm 1000 câu hỏi trắc nghiệm từ kiến thức lịch sử, khoa học, linh hồn học, cả những câu hỏi trí tuệ logic và về phần luyện đan thì toàn câu hỏi phân biệt thảo dược, cách luyện chế đan,...

1000 câu trắc nghiệm trong thời gian 4 giờ, dù có đánh bừa cũng mất khối thời gian, nhưng nhờ Cốc Cốc mà Sơn làm rất nhanh, đọc qua câu hỏi là có ngay đáp án lẫn cách giải thích ghi sâu vào đầu. Vì vậy mà chưa đầy 1 giờ sau, Dương đã đem bài lên nộp.

"Đánh bừa luôn à?" Tiếng chế giễu của anh Rách vang lên đầu tiên ở quảng trường im ắng. (Mịa thằng này thù kinh vl, Tác Giả khâm cmn phục.)

"Đã phé vật lại còn ngu dần, óc tó nữa chúng mày ơi!" Sau tiếng đó thì cả quảng trường xôn xao thêm lời gièm anh Rách nhà ta.

"Chết đi cho đỡ nhục, ha ha!....." Sơn bước lên chỗ giám khảo nộp bài một cách ngạo nghễ trước những tiếng nói châm niếm của mọi người, cả quảng trường lại tiếp tục vang tiếng cười ầm ĩ lần nữa như chợ vỡ (Từ "Chợ Vỡ" quen thuộc vãi, mấy bà giáo hay dùng để chửi cái lớp lúc nói chuyện đây mà! Chắc Chắc.). Còn Sơn vẫn mặc kệ, hần ngạo nghễ quay lưng đi ra phía dành cho người thi xong nghỉ ngơi.

"Chúng mày cười đi, đừng tưởng tao éo có tư chất ngon là xong, chờ tao thành Thần Sư rồi đem tiền đề chết chúng mày!" Sơn cười thầm, hần tự tin bài kiểm tra của mình sẽ đạt điểm tuyệt đối. Đi được mấy bước, Sơn đột ngột vỗ trán la to:

"A! Chết mẹ tui rồi, ghi nhầm câu 1 vào phần ghi tên!"

Cả quảng trường lại cười ồ lên. "Mày đừng tưởng như thế là chém được bọn tao, ghi bừa nên xấu hổ chứ gì, khỏi nói anh cũng biết thông cảm mà. Hahahaha!" Giọng nói khó chịu của Rách vang lên khiến một tiếng kêu đình tai vang khắp quảng trường "Rầm".

"Tôi bỏ qua cho em nhiều lần rồi đấy, cứ trêu thí sinh khác sẽ bị đuổi khỏi cuộc thi, lần này ai vi phạm sẽ không tha" Người lên tiếng là một vị giám khảo già nua tầm hơn trăm tuổi. Nhờ lời này mà chưa đến 1 giây cả quảng trường lại im lặng trở lại, thí sinh cầm cúi làm bài, nhất là tên Rách sợ đến mặt tái xanh đi một chút cúi gằm mặt làm bài.

"Âm Văn Đạo, giám khảo coi thi, Linh Tá cấp 2, tư chất tím cả đời không lên được Linh Vương" Tiếng Cốc Cốc âm trầm lại vang lên trong đầu Sơn, Sơn nhìn vị giám khảo bằng ánh mắt cảm ơn nhưng câu sau của ông làm ánh tí thì nhập viện vì mất máu "Chỉ có ta được cười vào mặt hần thôi, phé vật mà đòi treo cao. Hahahaha" Cả quảng trường lại ồ lên cười và Rách thờ phào nhẹ nhõm rồi cùng cười theo, có lẽ đây là lần cười nhiều nhất đi vào lịch sử của Việt Nam (Tác Giả cũng muốn cười.).

Sơn tối sầm mặt lại, hần nhìn ông già bằng ánh mắt hoàn toàn khác trước "Cứ đợi đấy ông già nhất định ông phải trả giá cho việc mình đã làm".

Chỉ qua một đêm thì cái danh hiệu phé vật - óc chó - đánh bừa của Sơn đã truyền đi khắp cả Thành Yên Bái

Mấy ngày sau, tại một văn phòng trang trọng, một chiếc bàn lớn đặt ngay cửa sổ, có một phụ nữ xinh đẹp đang ngồi chống tay lên cằm xem hồ sơ.

Một người đàn ông gõ cửa bước vào, cầm một tập hồ sơ tiến lại và nói.

"Hiệu trưởng! Đã có kết quả tuyển sinh!"

"Thế nào?" Giọng nữ hiệu trưởng tuy vô cảm nhưng đầy quyền rũ.

"Toàn Bắc Bộ có 216 cấp Lam, 22 cấp Tím, 6 Vàng, 2 tư chất Đỏ... và 1 tư chất Trắng cấp 6 "

Nữ hiệu trưởng xinh đẹp gật gù, hơi thở nàng làm phần khe ngực lộ ra dưới cổ áo phụng phụng gợi dục: "Năm nay sao kém vậy?... Còn khảo hạch kiến thức thi sao?"

"Đã chọn ra top 20 người điểm cao nhất, thấp nhất đạt 469 điểm, còn thí sinh cao điểm thứ nhất 696 điểm.."

"Phần này cũng khá kém?" Nữ hiệu trưởng nhướn mày.

"Không hẳn! Có một người nếu chỉnh lại một chút là sẽ được 1000 điểm và hoàn thành trong 58 phút, một con số kỷ lục " Giọng gã đàn ông run run, gã là một giáo sư nhưng cũng không thể làm được qua 800 điểm của bài kiểm tra này, vậy mà một thằng nhóc 16 tuổi lại có thể hoàn thành số điểm kỷ lục trong thời gian kỷ lục!

Nữ hiệu trưởng thấy bất ngờ nên liền hỏi lại: "Tại sao lại phải chỉnh lại một chút?" Nghe vậy người đàn ông nhanh chóng trả lời "Thí sinh này trả lời câu 1 vào phần ghi tên nên toàn bộ câu trả lời bị lệch riêng câu cuối là đúng".

Nghe vậy vị Nữ hiệu trưởng vui sướng nói với người đàn ông "Đưa tôi hồ sơ của thí sinh này"

"Nguyễn Thiên Sơn, 16 tuổi, cao... nặng...;

Tư chất: Trắng cấp 6;

Kiến thức: 1 điểm (Nếu chỉnh lại một chút là 1000 điểm), thời gian 58 phút."

"Một thiếu niên rất thú vị..." Nữ hiệu trưởng mỉm cười, đề thi 1000 câu này tuyệt đối không thể nào gian lận, càng không có ai có thể gian lận đúng cả 1000 câu, năng nghị đứa nhóc này tuyệt đối là một thiên tài trong thiên tài.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ốc Chó* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10-2: Học viện thánh phong

Tác Giả thông báo lần cuối chương sau truyện sẽ có tên là "Vị thần thứ 13", mong mọi người thông cảm vì tên truyện thay đổi.

Thật ra thì mình cũng éo muốn thay tên nhưng mà nhận nhiều bình luận "Nghe tên là k.o muốn đọc nữa nên đành thay (Tại sao đọc giả lại có thể kỳ thị tên truyện như vậy, tên hay mà, huhuhuhuhu.)

Hai thiếu niên Sơn và Minh ngồi trong xe ngựa hướng về Học Viện Thánh Phong, rôm rả trò chuyện và đưa mắt ngắm cảnh vật mới lạ xung quanh.

"Nghe đồn học viện Thánh Phong này ngày xưa là nơi ở của một Nữ Thần và hơn thế nữa hiệu trưởng là một bà giáo đẹp về lò nhưng linh lực đạt cấp Chúa Tể cấp 1, trên vào là bay đầu như chơi." Minh nói.

"Thật không?" Sơn sáng mắt ngạc nhiên, nếu đúng là thật thì hẳn sẽ bằng mọi giá tìm ra tung tích Nữ Thần đó và hơn thế nữa là tìm cách để bà hiệu trưởng cho nó thành đàn ông chuẩn mực. Mà cũng lạ, cứ những câu hỏi liên quan đến nữ thần là Cốc Cốc lại cảm nín hoặc báo lỗi. Hắn đã mấy lần hỏi về tung tích của họ nhưng không có câu trả lời nhưng được biết ai có thể phịch được Nữ Thần là có thể tăng tư chất và linh lực, chỉ trong một chốc là có thể đột phá lên cấp.

"Mà éo hiểu tại sao mình éo đạt cái gì mà vẫn đổ vào trường nhờ, chả nhẽ trường này thu lưu học sinh kém về làm nô lệ....Hhahaha, làm éo gì có chuyện đó....Hhahaha" Sơn nghĩ thầm rong đầu rồi tự cười một mình trông như thằng tự kỷ khiến mọi người trên xe ngựa nhìn hắn bằng ánh mắt quái lạ.

Học viện Thánh Phong tọa lạc tại một vùng đất rộng lớn ở ngoại ô Yên Thành, lối kiến trúc khiến Dương nhớ tới những trường đại học ở thế giới cũ. Sơn và Minh đứng trước cổng trường, nhìn những tòa kiến trúc hùng vĩ mà không khỏi hít sâu một hơi, đây là nơi bọn chúng sẽ sống trong vài năm tới.

Sơn và Minh theo chỉ dẫn tiến đến khu ký túc xá.

"Tuy thể xác là nam nhưng tâm hồn em là nữ, hãy cho em được sống với giới tính thật của mình, đi anh... cho em ở ký túc xá nữ đi..." Sơn giả giọng nữ ông ọ van nài với quản lý ký túc xá khiến Minh xấu hổ lảng ra như không quen biết hắn.

"Quái thằng này hít cần từ bữa trước giờ vẫn còn dư âm à, trước nó có phải là thanh niên biến thái đâu." Minh cúi khuôn mặt hời hợt éo dám nhìn Sơn, nó nghĩ toàn bộ lỗi là do nó cho Sơn hít cần. (Trước kia chỉ là bề ngoài nghiêm túc bên trong là một vũ trụ bao gồm cả tỷ hồ đen vũ trụ mà chú yên tâm không phải lỗi chủ, lỗi thằng Tác Giả đập trai.)

Lát sau..

"Bà mẹ mày!" Minh vừa leo thang vừa tức tối mắng.

"Sao chứ tao?" M thờ hồng học leo từng bậc thang.

"Mày không chơi lây thì bà đâu có đem tao với mày lên tầng thượng?" Tuy hỏi lỗi là thế nhưng Minh vẫn chửi vô mặt thằng Sơn, chỉ tại nó mà Minh cũng phải gồng cơ đít thít cơ mông leo thang lên phòng.

Ký túc xá nam có 50 tầng, không có thang máy, thường thì những học sinh niên khóa càng cao càng ở trên tầng cao để rèn luyện thể chất.

"Phòng tao đây rồi! Học....Học.....!" Sơn đứng thờ hồng học trước cửa phòng 4696, hấn nắm tay vịn mở cửa ra.

Rầm! "Á.....Á.....á.....á.....Phụt...ụt...ụt...t " Tiếng Minh vang lên trong đầu đón

Cửa vừa mở, một cái ghế bay đến đình đập thẳng vô mặt Sơn nhưng ảnh nhanh chân né người và thằng bạn phía sau éo biết gì là Minh ăn trọn chiếc ghế vô mặt, hấn bị ghế đập ngất xỉu và theo đà đập vào lan can làm bằng đá nguyên chất tí thì bay mịa ruột gan ra ngoài.

"Phù! May phản ứng nhanh chóng, phải cảm ơn anh Phi Dương không cảnh giác như anh là vỡ mặt" Sơn đang thờ phào nhẹ nhõm thì "Rầm" Tiếng va đập thứ hai vang lên và ảnh Sơn chỉ kịp kêu "Đầu Má" Chiếc ghế thứ hai đập vô mặt ảnh với lực gấp đôi chiếc thứ nhất, tuy là Linh Úy nhưng ảnh do tu luyện bằng Sách Lậu cùng với căn thuốc lên cấp nên chỉ hơn thằng người thường một chút (Chỉ được cái mã thôi).

Không biết bao lâu, Sơn mở mắt ra.

"A hấn tỉnh rồi." Giọng nói của một thằng đàn ông mừng rỡ reo lên.

Sơn thấy mình đang nằm trong một căn phòng và 4 đứa nhóc vây quanh hấn, trong đó có Minh.

"Trời đ- đầu vãi!" Dương gượng dậy, đầu còn đau nhức choáng váng.

"Không phải... Tại nguoi không gõ cửa, ta lỡ tay... ném mấy cái ghế vô mặt các nguoi..." Đứa nhóc trắng trẻo tựa như con gái bĩu môi nói.

"Lỡ mà nguyên hai cái ghế, có ý chắc giờ ta đang được cấp cứu à?" Sơn tròn mắt, bĩu môi mắng.

"Mà các nguoi là ai?" Sơn thắc mắc hỏi.

Mấy đứa nhóc bắt đầu giới thiệu. Thằng nhóc to cao da ngâm nói: "Ta tên Từ Trận."

Thằng hơi béo nói: "Ta tên Hy Sinh."

Minh cũng tự giới thiệu: "Ta là Vô Minh."

"Ta là Liệt Dương, nhảm, ta là Thiên Sơn."

"Còn nguoi?" Bốn đứa quay sang nhìn đứa nhóc còn lại, thằng nhóc này từ đầu đến giờ không nói gì và trông cách nó ngồi thì như một đứa con gái.

"Ta tên...My Thiên!"

"Tên hay hết như nguoi..." Sơn xoa cằm đánh giá làm My Thiên cười cười, rồi hấn trề môi nói thêm: "Đã My mà còn Thiên, nam không ra nam, nữ không ra nữ, mà cách nguoi ngồi y như con gái chả nhẽ....." Sơn làm một khuôn mặt ngạc nhiên rồi nói nốt, cách nói của hấn khiến My Thiên mở hời rọi như mưa.

"Chà nhẽ hấn phát hiện mình là nữ? Làm sao hấn phát hiện được? Bỏ mịa, lũ kia về phải cho thằng này uống thuốc diệt chuột thôi. " My Thiên lo lắng suy nghĩ trong đầu, 10 vạn câu hỏi vì sao cùng cách thức giết người không dấu vết hiện lên trong đầu My Thiên ("Chắc, thằng này gặp thú dữ rồi, giết người éo ghê tay luôn." Tác Giả nói).

"Chà nhẽ.....là Gayyyyy" Sơn vừa nói vừa lùi lại mấy bước, mặt tỏ vẻ sợ hãi tột độ. Mấy đứa trong phòng giật mình ngạc nhiên, nhất là My Thiên, ngay sau đó ba đứa còn lại cũng e dè nhìn Thiên rồi từ từ lùi lại, chỉ cần nó tiến lên là cả lũ toàn lực giẫm đạp lên nhau mà chạy.

Nghe Sơn nói vậy, mặt Thiên đỏ bừng nhưng ngay sau đó trên người hấn tỏa ra một luồng sát khí dày đặc nhắm vào Sơn.

"Á.....á.....á....." Tiếng hét thảm thiết của một thanh niên trong ký túc xá vang lên (Khỏi nói cũng biết thằng nào vừa chọc nhảm nguoi), tuy là tầng 50 nhưng bên dưới ký túc xá vẫn có thể nghe thấy và éo ai quan tâm đến lũ đực rựa đây cả, chúng có làm gì nhau thì cùng lắm là ngày mai có nguoi bùng bít. Bởi vì những đứa dám bắt nạt nguoi khác thì chỉ có thể là thiếu gia ở đâu đó, vì thế mấy nguoi trông ký túc xá éo dám động.

Sơn lại hé mi tỉnh lại, ba thằng Minh, Trận, Sinh đã về phòng, chỉ còn My Thiên đang nằm đọc sách trên giường đối diện. Mỗi phòng ký túc xá nam có 3 giường đặt ở ba phía, ngoài ra còn có nhà tắm kết hợp nhà vệ sinh trong góc phòng, ở giữa khá rộng rãi thích hợp cho việc tụ tập ăn nhậu hút cần đập đá...

"Tỉnh rồi à?" My Thiên liếc sang thấy Sơn đã mở mắt liền hỏi. (Thấy rồi còn hỏi, óc.... nguoi à?).

Son xoa xoa cái đầu đau nhức: "Ba thằng kia đâu?"

"Về phòng rồi!"

Sinh, Trại và Minh ở cùng phòng 4695.

Son nhìn xuống cái giường còn lại thấy trống không lại hỏi: "Phòng chỉ có ta và người à?"

"Ừ!" Son đáp cộc lốc, nhưng Son thấy rõ ràng Nhật hơi cúi đầu e lệ khiến Son cảm thấy nghi hoặc. "Chà nhẽ nó gay thật, mình chỉ đùa xú thôi mà? Bỏ mịa gay thật thì có quý gối liếm chân thằng Minh để đổi phòng bỏ cũng chịu, lần đầu với gay thì thả chết còn hơn" Son nghĩ thầm trong đầu.

"Ê Cốc Cốc, nó có bị gay không?" Son e dè lùi ra phía cửa để chuẩn bị chuồn bất cứ lúc nào. Hành động này của Son lọt vào mắt My Thiên nhưng nó ẻo quan tâm cho lắm chỉ nói một câu: "Yên tâm, tao chuẩn men, có giấy chứng nhận hẳn hoi.". Vừa nói hẳn vừa moi túi quần ra giấy chứng nhận đeo biết lấy ở đâu ra.

"Nguyễn Thanh My, 16 tuổi, tư chất Đồ, cháu gái cưng của Vũ Thiên Chúa Tể, à ông Chúa Tể này từng nói một câu là đưa nào động vào cháu gái ông là xác định đi làm Thái Giám suốt đời còn lại." Cốc Cốc bơm vào đầu một thông tin chấn động làm hấn đơ một lúc lâu. (Vũ Thiên chỉ là biệt danh của ông thôi nha.).

Nghe Cốc Cốc đều đều giới thiệu, Son đơ như cây cọc, như thể não hấn đã bị My đánh văng ra ngoài. Không phải vì tư chất Đồ, không phải vì gia cảnh khủng bố, mà vì một chữ: "GÁI!"

"Trời ơi gái! Ta được ở cùng phòng với gái! Thánh thần thiên địa ơi cảm ơn vì đã phù hộ con!"

"Người làm gì vậy?" Thấy Son đột nhiên ngồi dậy chấp tay vái lạy trần nhà, My cất giấy chứng nhận đi nghi hoặc hỏi. (Tờ chứng nhận trăm phần trăm là giả.).

"A không có gì! Ha ha..." Lúc này Dương mới nhìn rõ mặt Thanh My, gương mặt nàng tròn trĩnh, cặp môi hồng nhuận, sóng mũi thon gọn và cặp mắt đen tròn xoe dưới hàng mi cong vút trông vô cùng xinh xắn đáng yêu, nhưng lông mày được vẽ cứng dày và mái tóc búi cao kiểu nam nhân nên trông nàng giống một tên công tử bột hơn là một tiểu mỹ nhân.

"Nhưng mà...động vào là hết đời làm trai luôn, tốt nhất cách xa chút chút." Nghĩ tới lời cam kết của một ông cấp Cấp Chúa Tể cuồng cháu gái mà Son ỉu xiu như bún thiêu, Son lại ngồi trong góc tường chán nản.

Học sinh của học viện Thánh Phong được chia theo lớp nhưng vẫn dựa vào tư chất, trí tuệ mà mỗi học viên trong lớp sẽ có một chương trình học riêng phù hợp với bản thân, ai không hiểu có thể hỏi giáo viên. Ví dụ như Son sẽ có lịch học tập trung vào các môn kiến thức để hướng tới nghề Giả kim thuật sư hoặc giáo sư, như Thiên, Minh, Trại, Sinh sẽ được đào tạo chuyên môn về linh lực, còn kiến thức vẫn sẽ phải học nhưng không chuyên sâu.

Nhưng đầu tiên thì ai cũng phải học cơ bản như nhau. Các lớp được phân vào ba loại Sơ Cấp, Trung Cấp, Cao Cấp, có tổng cộng 10 lớp Sơ Cấp, 35 Trung Cấp, 1 lớp Cao Cấp. Số lớp cao cấp chỉ có 1 vì trong trường có rất ít người có tư chất Đồ, hiện tại lớp cao cấp chỉ có 8 người. Mà phải biết trong trường này phải rộng mấy chục km(Trường xin nhất Bắc Bộ có khác, bá ví), học viên thì có hơn trăm nghìn người.

1. Lớp Sơ Cấp dành cho những thanh niên trẻ trâu, ngáo chớ nhưng có tư chất Trắng đến Lam, gia thế kém.
2. Lớp Trung Cấp dành cho những người tư chất Tím đến Vàng, gia thế khủng, kiến thức bình thường.
3. Lớp Cao Cấp dành chỉ cho những thiên tài tư chất Đồ, kiến thức bá cmn đạo.

Son tiến vào lớp mà mình được phân, lớp của hấn là lớp Sơ Cấp. Lớp học tựa như một rạp chiếu phim với các hàng ghế hướng về bục giảng. Đám học sinh năm nhất ngồi trên các hàng ghế sôi nổi bàn tán về buổi học đầu tiên, có đứa lo lắng sợ mình không dùng được linh lực, có đứa khoe khoang vì đã đọc trước trong sách, hai thằng Trại Trại, Hy Sinh ngồi cãi thiếu điều muốn đánh nhau về chuyện nào đó khiến Minh phải nhào vô can, còn Son thì ngồi run đui ngứa gãi.

"Loli, BB! Chúa ơi nguyên một giàn loli và BB, em nào cũng trắng trẻo xinh tươi!" Son ngồi soi mà miệng há ra, nước bọt mắt tự chủ chảy xuống cằm. Linh giới môi trường trong sạch, con người sống hòa hợp với thiên nhiên nên hầu như ai cũng khỏe mạnh lành lặn, dù không phải ai cũng là trai xinh gái đẹp nhưng về đẹp trung bình thì hơn xa thế giới cũ của hấn. Và hấn phải thốt lên một câu: "Thế ẻo nào! Sao lũ đực rựa giống với lũ bạn mình ở thế giới cũ vậy?". (BB là Big Boob trong tiếng Việt là Ngực Bự.).

"Quen chưa nói với người rằng thế giới này cũng là Việt Nam nên cũng có khá nhiều người giống ở thế giới cũ của người, Trai thì còn giống một chút nhưng gái thì xinh hơn gấp Tỷ lần và tính cách khá khác nhau, có mỗi tên và họ là giống thôi.". Cốc Cốc thấy Son thắc mắc liền trả lời như bình thường.

"Thế thì chà nhẽ thằng Thiên là con My ở thế giới cũ của mình và đây là lớp học cũ của mình, mà con đây ngu mà nhờ, thế ẻo nào sang thế giới này lại thành thiên tài tu chất Đồ vậy?" Son thắc mắc trong đầu, vì hấn được Cốc Cốc cho biết rằng Thiên khai man tư chất nên hấn phả vào lớp Sơ Cấp. (Theo Cốc Cốc thì trong hồ sơ của Thiên được ghi là tư chất Lam và chỉ có số ít người biết hấn là nữ thiên tài, trong đó có Hiệu trưởng và Phó hiệu trưởng trường này.).

"Thằng Thiên đâu mày?" Sực nhớ không thấy My Thiên, Minh kêu Son và hỏi.

"Không biết! Hắn đi trước tao mà?" Son lắc đầu, hắn không có ý định để lộ cho người khác biết My Thiên là nữ, lỡ mà việc này khiến hắn nghĩ học thì đầu Son xác định bay vô thùng rác.

"CÁC EM TRẬT TỰ!" Đang xôn xao thì một giọng nữ trong trẻo gọi to làm bọn họ im bật, mắt cùng đưa về bục giảng tìm người phát ra âm thanh.

Son cũng trở mắt, nghe giọng nói truyền cảm này thì hắn tin chắc cô giáo là một mỹ nữ.

Cửa phòng mở ra, ánh ban mai ủa vào, một bóng mình xuyên qua ánh nắng bước vào phòng trước hàng trăm ánh mắt ngơ ngác dõi theo.

"Ồi định mệnh!"

"Oẹ! Oẹ!"

"Hư mắt con rồi má ơi!" Tiếng của nhưng học viên mới vang lên thăm thiết, từng người là lượt ngả ra bàn.

"Đ- ờ! ờ! hiểu cảm giác của anh Dương rồi, đau mắt về lờ. Mà đây là giáo viên của mình, chả nhẽ đây là thầy Hải. Chắc chia buồn với thầy, tạo hình quá tệ." Son vừa nhắm nghiền mắt vừa lấy tay che mắt như thể có gì kinh tởm đập vào mắt mình. (Giáo viên chủ nhiệm kiếp trước của Son là Thầy Hải, ở trường Son thích mỗi ông vì ông rất tốt với học sinh.). Trời ạ! Sau một giọng nói trong vắt truyền cảm lại là một gã anh da đen cao to đen hôi trông như lực sĩ.

"Các em yên lặng!" Ông thầy lại hô to bằng giọng trong vắt, nhiều đứa còn không chịu tin, cố chấp nhìn ra cửa sổ tìm xem ai là người vừa hô, những đứa còn lại thì cố nín cười.

"Chào các em, thầy tên Dũng, thầy sẽ dạy thay thầy chủ nhiệm của các em môn Linh lực cơ bản vì thầy ấy hôm nay bận việc khác."

"May về lờ ông này ếu phải thầy chủ nhiệm lớp này, ổng mà là chủ nhiệm thì thà mình tự ở nhà học còn hơn, mỗi ngày nhìn ông giảng bài trên bục có mà nhanh ngấm gĩa khóa thân." Thăng Minh ở bên cạnh nói nhỏ với Son.

"Ừ....là tao thì bỏ học mịa đi, tối nay lại tốn một bịch thuốc nhỏ mắt cao cấp." Hy Sinh bên cạnh tiếp lời, Son và Tử Trần không nói gì chỉ bật mồm cười.

Thầy Dũng bắt đầu giới thiệu rồi đi vào những nội dung cơ bản. Nửa buổi học đầu là những lý thuyết nhàm chán khiến Son không ngừng ngáp ngủ vì những kiến thức đó hắn chỉ cần hỏi Cốc Cốc là hiểu và nhớ như tự mình nghiền cứu ra, hơn nữa hắn đã từng tu luyện nên cũng đã biết ít nhiều (Tuy là Tu sách lậu).

Nhưng nửa buổi học sau thì khá thú vị. Thầy Dũng dẫn cả bọn tân sinh ra một góc sân trường, nơi có nhiều bao cát, người gỗ, đá các loại.

"Chức năng cơ bản của linh lực là cường hóa cơ thể, một cú đấm bình thường không thể nào làm vỡ được sắt đá vì sắt đá cứng hơn tay người, nhưng một cú đấm được linh lực cường hóa..."

ẦM!

Thầy Dũng gồng tay đấm mạnh vào một tảng đá lớn, tảng đá vỡ tan còn tay thầy Dũng vẫn không một vết trầy khiến đám tân sinh ồ lên thích thú.

"Đây chính là cảnh giới cơ bản Linh Lực Nhập Thể. Khi đã thuần thục điều khiển linh lực nhập thể, các em có thể thực hiện nhiều kỹ năng như tăng cường cơ bắp để tấn công mạnh hơn, di chuyển nhanh hơn, da thịt cứng chắc hơn, tăng cường thanh quản làm phát ra âm thanh to hơn, tăng cường giác quan giúp các em nghe tốt hơn, nhìn rõ hơn... Em kia hỏi gì?"

Thấy Son phấn khích giơ tay hỏi, thầy Dũng gọi.

"Có cường dương được không thầy?" Son há hức hỏi to, những đứa nam sinh cười ồ lên ủng hộ còn đám nữ sinh thì đỏ cả mặt.

"Được chứ! Trừ khi bị liệt dương vì cảnh giới linh lực nhập thể chỉ giúp tăng cường, không giúp tái tạo." Thầy Dũng nhanh nhạy trả lời vấn đề của Son.

"Mịa! Lúc Phệt gái mà dùng linh lực thì ếu biết đối tác sướng thế nào" Son cười bí ối trong lòng, còn bên ngoài vẫn ra vẻ thanh niên nghiêm túc, gật gù khi nhận được câu trả lời.

Nhưng ngay sau đó Son xụi mặt xuống, tất cả là vì bây giờ kiếm đâu ra gái mà làm, nó định bắt cóc nhưng mà lỡ bị phát hiện là vào tù một gông chứ ếu đùa. Tương lai tươi sáng của nó còn dài nên ếu dám liều. Thấy thằng Son xụi mặt xuống Minh quan tâm hỏi:"Mày sao thế! Đau trym à, mà sao mặt bí xì thế?"

Bóp "Đau trym cái đầu mày ấy" Son đập vô đầu thằng Minh làm nó ôm đầu xin lỗi.

"Tiếp theo là về thuộc tính linh lực, thuộc tính linh lực là sự dung hợp của linh lực với các loại nguyên tố như lửa, nước, lôi, phong... để gia tăng tác dụng cho linh lực. Ví dụ như thầy có thuộc tính hòa..."

Thầy Dũng cúi xuống bứt một nắm cỏ khô đem cầm trong lòng bàn tay, linh lực vận chuyển tỏa ra làm nắm cỏ bùng cháy, đám tân sinh ồ lên vỗ tay lộp bộp. Tiếp theo đó là những màn vừa múa lửa vừa giảng bài của thầy Dũng, làm đám tân sinh hò reo cổ vũ như đang xem xiếc khi.

"Để xác định mình phù hợp với thuộc tính nào thì trước tiên các em cần phải ngưng tụ ra linh lực. Trước khi nhập học thì tất cả các em đều đã được kiểm tra sức khỏe, bảo đảm không sinh ra biến chứng, vậy nên đây là bài tập đầu tiên của các em..."

"Tất cả ngồi xuống làm theo thầy."

Thầy Dũng ngồi xếp bằng xuống tay đặt ngửa trên đầu gối.

"Hít thở sâu và cảm nhận... các em thấy gì?"

"Thấy tối thôi!" Sơn nhanh nhẩu đáp, làm cả bọn bật cười, dù gì thì Sơn cũng đã có kinh nghiệm trong việc này.

"Có gì đáng cười? Chính là tối thôi!" Thầy Dũng nói.

"Tập trung tinh thần, trong cái tối tăm đó có rất nhiều điểm sáng li ti nhiều màu!" Thầy Dũng giảng tiếp: "Cố gắng tập trung vào những điểm sáng, đem chúng tụ lại thành một khối!"

15 phút trôi qua...

"Có ai làm được chưa?" Thầy Dũng hỏi.

Tiếng chưa lúc nào vang lên.

"Được mới lạ, ai làm được thì tao làm chó! Ta đùa đấy, trở vào lớp mà lấy sách hướng dẫn rồi về làm theo!" Thầy Dũng cười hóm hỉnh.

"Trời!!!" Cả đám tân sinh kêu lên.

Hết buổi học đầu, Sơn, Minh, Trận và Sinh kéo nhau đến căn tin ăn uống, cả bọn nhanh chóng làm quen cười nói rôm rả khiến Sơn cảm thấy rất vui vì được vi được đến thế giới này.

Ăn xong, Sơn về phòng tắm rửa rồi ngồi lên giường lật quyển sách hướng dẫn tụ linh lực, nhờ Cốc Cốc mà Sơn dễ dàng ghi nhớ và thậm chí hiểu sâu xa hơn so với những nội dung trong sách, hẳn bắt đầu làm theo. Mà tại sao hẳn lại tụ linh lại từ đầu? Tất cả là do số linh lực kia do tu luyện bừa cộn cần thuốc nên rất yếu, theo lời Cốc Cốc thì muốn linh lực vững chắc và mạnh hơn hẳn phải tu luyện lại từ đầu.

Trời gần tối My Thiên mới trở về phòng, hẳn đẩy cửa vào thấy phòng tối om, tưởng Sơn vẫn chưa về, nhưng chợt giật mình phát hiện chỗ giường Sơn có một khoảng tối đen cùng hai màu nửa là trắng và đỏ hơn so với xung quanh, nhìn kĩ mới thấy trong khoảng tối đó là Sơn đang ngồi xếp bằng.

"Chuyện gì vậy?" My Thiên lo lắng bật đèn lên, khoảng đen biến mất, bên cạnh Sơn là quyển sách hướng dẫn tụ linh cơ bản

"Hắn đang tụ linh?" Tim My Thiên đập mạnh, nàng biết trong quá trình tụ linh lần đầu, cơ thể sẽ tỏa ra ánh sáng cùng màu với tư chất: Trắng - Lam - Tím - Vàng - Đỏ, nhưng tên Sơn rõ ràng tụ linh ra màu đen, mà quan trọng hơn là có những đốm ly ty màu đỏ xung quanh điểm đen ấy và cạnh điểm đen lại có một đốm trắng đang dần nhỏ đi? Mà khi bật đèn lên thì màu đen biến mất để lại một đốm trắng nhỏ

My Thiên hồi hộp tắt đèn, khoảng đen giống lúc nãy ở chỗ Sơn lại hiện ra...

"Đây là chuyện gì? Chẳng lẽ còn có tư chất màu đen, nhưng do ánh sáng che mắt để lại màu trắng nhỏ nên người ta lầm tưởng là tư chất trắng?"

My Thiên hoang mang bật đèn lên lần nữa...

"Á! ĐI CHẾT ĐI!"

CHÁT!

My Thiên vừa bật đèn lên thì thấy Sơn từ lúc nào đã đứng ngay đối diện, trợn mắt giả ma hù dọa làm nàng giật mình hét lên rồi táng mạnh một cái, Sơn lao đảo té xỉu.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ố Chó* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Thiên địa quyết

Chán quá, mong mọi người đọc truyện ủng hộ nhiều cho mình có động lực viết. Cứ như thế này thì oái quá, nghề viết này khổ vãi. Tác giả ngán quá đi mất...ất....ất.... Mọi người không ủng hộ thì khi đọc xong nhận xét truyện giùm mình với.

Ký túc xá Nam, tầng 50.

Sau khi bị My Thiên oánh bừa đầu Sơn tỉnh lại thì thấy căn phòng của hắn ngập trong sắc đỏ. Phía giường đối diện, My Thiên đang xếp bằng tụ linh.

Linh hồn là loại tồn tại phi vật chất mong manh và rời rạc, chính vì vậy mà cần có một quá trình tụ linh để kết nối linh hồn thành một khối vững chắc, người tụ linh thành công lần đầu được gọi là Linh Sĩ. Những người có tư chất linh hồn càng kém thì quá trình tụ linh được bao nhiêu thì liền tăng gấp bấy nhiêu lần, khả năng có thể trở thành Linh Sĩ càng thấp. (Thanh Niên Sơn nhà ta cần thuốc nên không được tính). Tư chất Đỏ thì mất vài ngày, Vàng mất mấy tuần và cứ thế tăng lên, thì tư chất Trắng mất hơn chục năm.

Lén nhìn My Thiên một lúc, Sơn cũng ngồi dậy lập lại quá trình tụ linh của mình. Sơn cũng biết chuyện linh hồn tư chất Trắng tụ linh mất nhiều thời gian (Éo phải nhiều mà là quá nhiều.). nhưng vẫn nuôi chút hy vọng. Có một vấn đề ở phần tụ linh lần đầu Sơn vẫn thắc mắc, hắn tụ bao nhiêu thì biến mất bấy nhiêu, chỉ để lại một đóm trắng nhỏ.

"Cốc Cốc, tụ linh cần bao lâu?" Sơn dần mất kiên nhẫn hỏi.

"Tùy vào tư chất và cách thức, dựa theo cách của học viện Thánh Phong thì tối đa cần 6 tiếng." Cốc Cốc lạnh nhạt như thường đáp.

"Vậy ta cần bao lâu?" Sơn bồn chồn hỏi, hắn đang rất chán vì mãi mà éo tụ thành công.

"Nếu làm lại từ đầu mà không cần thuốc thì cần hơn 10....không ngừng nghỉ không ăn uống!"

"Thật không? Chỉ cần hơn 10 ngày thôi sao, anh mày cần tuốt" Sơn mừng rỡ, chỉ cần hơn 1 tuần thì quá ngắn.

"...10 năm bạn ơi và linh hồn sẽ tụ thành oan hồn!" Cốc Cốc liền tát vô mặt Sơn một phát đau điếng chỉ bằng một câu nói.

"Đệt!" Sơn quỳ xuống đất với khuôn mặt tuyệt cmn vọng. "Hết rồi! Thà cần thuốc lên cấp còn hơn là mất tương lai chỉ để ngồi tụ linh." Sơn chống tay vào tường tự thì thầm an ủi.

"Các linh hồn tư chất hiếm không cần tụ linh!" Cốc Cốc nói tiếp, giọng như nín cười.

"Là sao? Tư chất hiếm, làm gì có?" Sơn nhú mày nghi ngờ.

"Xếp loại tư chất THÔNG THƯỜNG thì không có! Xếp loại tư chất cổ xưa gồm:

Vô Sắc - Thiên Bạch - Thuần Thanh - Tử Thụy - Bình Minh - Xích Diễm - Hắc Âm - Xích Nguyệt

Nghe xong, Sơn vỗ đùi nằng: "Bà mẹ! Tên nghe kêu thế mà thằng lín nào đổi lại thành Lam, Tím, Vàng nghe như kệt! Mà khoan! Ba cái cuối là gì?"

" Xích Diễm - Hắc Âm - Xích Nguyệt" Cốc Cốc từ từ trả lời.

"Xích Diễm là Đỏ, Hắc Âm là Đen, thế còn Xích Nguyệt? " Sơn khi nghe Cốc Cốc nói thế khuôn mặt rặng cmn rồi hỏi lại.

"Xích Nguyệt là tư chất hiếm gặp nhất đến cả Đấng tối thượng như Lạc Long Quân còn éo có, đã thế chú lại còn là người duy nhất sở hữu song sinh tư chất. Éo hiểu kiếp trước mày làm ăn kiểu gì mà giờ ăn may như vậy, đã có bảo vật cao cấp như ta lại còn có song sinh tư chất, mẹ kiếp." Cốc Cốc trả lời câu hỏi của Sơn, giọng nghe như bừa môi chê bai.

"Hơn thế nữa Xích Nguyệt được kết hợp giữa hai tư chất là Xích Diễm và Hắc Âm."

"Đù mịa anh bá thế cơ à? Hóa ra cái tư chất trắng mà lúc khảo nghiệm ra là tư chất thứ hai. Giờ thì lù trên bố kia, giờ tàn chúng mày sắp đến rồi." Sơn vừa ngồi trong góc vừa cười trông như thằng tâm thần trốn trại.

"Nhưng không tụ linh được thì bá kiểu gì?" Sau khi tự sướng xong anh Sơn nhà ta nhận ra vấn đề thực sự của mình.

Sơn vừa thắc mắc xong thì lập tức một tràng kiến thức ủa vào não hắn.

"Thượng Cổ Công Pháp: Thiên Địa Quyết."

Tiếp thu mớ kiến thức mới nhận được, Sơn mặt cứng đờ đứng dậy mở cửa sổ phòng thò đầu ra nhìn lên trời nói nhỏ: "Buff quá tay rồi cha nội..." Nói xong, Sơn lại leo lên giường ngồi. ("Yên tâm anh sẽ cho chú ăn hành dài kỳ." Thằng buff nói).

"Thiên Địa Quyết, công pháp luyện linh lực đặc biệt, khi luyện có thể tu dưỡng cả linh hồn của mình, luyện thành tầng 1 có thể hấp thu linh lực trong Thiên Địa để tinh lọc thành linh lực của bản thân và sử dụng như của chính mình, hơn hết là khi chịch nhau cũng có thể hấp thụ được linh lực xung quanh và nhanh hơn gấp đôi bình thường, đối tác làm việc cũng có thể được hưởng một phần số linh lực hấp thụ. Công pháp do chủ nhân đời đầu của Thiên Địa Hội phát hiện trong một di tích cổ. Di tích cổ ấy được khẳng định còn có số tuổi lớn hơn cả Đấng tối Thượng đầu tiên, không xác định được người sáng tạo. Tương truyền chỉ dành cho người có linh lực tư chất song sinh và một trong hai phải là tư chất Xích Nguyệt."

Yêu cầu: Linh hồn tư chất Song Sinh (Một trong hai là tư chất linh lực Xích Nguyệt.).

Công pháp chia 14 tầng từ 1 đến 14, tầng 1 tương đương Sơ Cấp công pháp, tầng 14 đạt đến Tối Thượng công pháp.

Đề tăng lên một tầng cần có quá trình dung hợp linh hồn với một Nữ Thần, dung hợp đủ với 12 Nữ Thần, công pháp đại thành."

"Dung hợp linh hồn? Là chích à? Thế này thì thành mịa nâng cấp của Thôn Thiên Địa rồi. "

"Mà khoan có 13 vị nữ thần thì tại sao lại có 14 tầng?" Sơn khi nghĩ kỹ lại lời của Cốc Cốc thì thấy vài độn kỳ lạ liền hỏi.

"Bây giờ ngươi không cần biết điều đó, khi nào công pháp đến tầng 13 ta sẽ nói, giờ thì ngươi cứ tu luyện đi" Cốc Cốc lạnh nhạt nói với Sơn.

Sơn bắt đầu ngồi xếp bằng vận chuyển công pháp, nhờ Cốc Cốc mà Sơn sở hữu khả năng tiếp thu kinh người, không cần học cũng thuộc, không cần nghĩ cũng hiểu, loại công pháp siêu cấp mà người ta mất hàng chục năm tìm hiểu thì hắn ngấp một cái là am hiểu tường tận.

Vận công pháp Thiên Địa Quyết, Sơn hiểu ngay tại sao Cốc Cốc lại nói tư chất hiếm không cần tu luyện. Đối với các loại tư chất khác, linh hồn ban đầu ở một trạng thái mong manh như chất khí, để nắm bắt và sử dụng cần một quá trình ngưng tụ để chất khí tụ thành chất lỏng, đến khi đạt đến cảnh giới Linh Lực Kết Tinh thì có thể tụ linh lực dạng lỏng thành dạng rắn.

Còn những người sở hữu linh lực tư chất hiếm như hắn vốn là loại linh lực đậm đặc hơn, ở giữa khoảng cách khí và lỏng, muốn ngưng tụ thì phải trực tiếp ngưng tụ thành dạng rắn, tức là đạt tới cảnh giới Linh Lực Kết Tinh. Nhưng không ngưng tụ thì sao tu luyện, không tu luyện thì sao đạt đến cảnh giới Linh Lực Kết Tinh, nên biết, muốn đạt đến cảnh giới Linh Lực Kết Tinh thì thông thường phải là Linh Tá.

Thiên Địa Quyết chính là một cách để giải quyết nghịch lý đó, không cần ngưng tụ linh lực, trực tiếp tu luyện bằng cách hấp thu linh lực trong trời đất, khiến linh lực dần đậm đặc thành dạng lỏng, như vậy cần một thời gian lâu hơn nhiều lần so với trực tiếp tụ lại, nhưng khi thành công thì linh hồn cũng lớn mạnh hơn nhiều so với người cùng cấp.

Trong khi Sơn vận công, hào quang màu đỏ quanh người My Thiên đột nhiên tỏa ra mạnh hơn rồi nhanh chóng yếu và vụt tắt. My Thiên thành công tụ linh, trở thành Linh Sĩ cấp 1, nhưng cảm giác phấn khởi khi trở thành Linh Sĩ không hề có mà nhanh chóng bị trí tò mò lấn át, nàng nhìn qua Sơn thấy đang tụ linh, nàng thầm nghĩ: "Khi này đang tụ linh sắp thành công thì mình có cảm giác luồng linh lực của mình bị một thứ gì đó hút đi, không lẽ lại là hắn?"

"Hahaha.... Làm gì có chuyện ấy, một tên linh lực tư chất Trắng như hắn thì làm sao làm được điều nghịch thiên này." Thiên cười thầm trong lòng và bác bỏ ý kiến vừa nghĩ. Nhưng lúc này nàng mới để ý đến xung quang Sơn luồng linh lực màu đỏ mà hôm qua nàng thấy giờ nó đã hiện lên rõ ràng và bay xung quang luồng linh lực màu trắng, còn màu đen thì do bị hòa bóng tối che mắt nên có là thánh thì cũng éo thấy.

"Cái gì, hắn tư chất Trắng sao tụ linh lại có màu đỏ, đã thế lại còn bao quanh màu trắng. Không thể có chuyện một người có hai tư chất được, điều này là bất khả thi." Thiên nhìn thấy vậy thì cả đồng thất mắc trong đầu bay lên.

Một tiếng, hai tiếng, ba tiếng sau Sơn vẫn ngồi vận công, My Thiên sau khi thất mắc đã chạy biến ra ngoài và phải lúc lâu sau mới về. Ngay sau khi bước vào phòng nàng nhảy lên giường ôm gối đi ngủ luôn, éo quan tâm có một thằng dâm tặc ở trong phòng ngồi tụ linh.

Sáng hôm sau.

"Này! Ngươi có tụ linh thành công không?"

Đó là câu đầu tiên mà My Thiên nói khi mở mắt thức dậy.

"Không!" Sơn ưỡn oai vượn người, hắn vận công cả đêm nhưng tiến triển rất chậm vì Thiên Địa Quyết hiện tại chỉ là sơ cấp công pháp, chỉ hấp thu được một phần nhỏ linh lực xung quanh, mà linh lực xung quanh quá ít nên hắn đành chịu.

My Thiên cũng thờ dài, xem ra nàng đã nghĩ nhiều. Những thất mắc hôm qua nàng không hề hỏi Sơn mà chỉ im lặng như chưa có chuyện gì xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ó Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Lớp học Giả Kim, Luyện Đan

Tác giả để mấy dòng ở đây để câu số chữ thôi không cần quan tâm đâu. À, mong mọi người giới thiệu chuyện cho những ai không biết để họ có thể đọc với tiện thể giúp tăng lượt đọc cho chuyện giùm tác giả. Cảm ơn mọi người đã đọc chuyện nhiều.

Ngoài dạy về linh lực, học viện Thánh Phong còn dạy thêm về giả kim thuật và luyện đan thuật cho riêng 20 học viên đạt điểm cao nhất trong kỳ khảo nghiệm kiến thức, về lý thuyết giả kim cơ bản Sơn đã biết tất cả qua Cốc Cốc nên hắn nghĩ việc đến lớp chỉ là để điểm danh và tán gái.

"Quái thế éo nào mà mình được ở đây nhờ? Không phải hôm ấy tao éo được điểm vì trả lời nhầm gần hết sao?" Sơn thắc mắc hỏi Cốc Cốc.

"Chú đúng được mỗi câu mà cứ xàm lờng? Chủ nhân của ta lần đầu yeen có đũa thông minh như người đấy." Cốc Cốc không trả lời luôn mà nói một câu khiến Sơn muốn phụt máu tại lớp may mà máu lên đến mồm rồi thì lại thấy phí nên nuốt trở lại.

"Ê chào bạn, bạn tên gì?" Lúc này một cô gái ngồi cách Sơn có vài mét đến bắt chuyện.

"Chào bạn mình tên Sơn. Thế còn bạn?" Sơn nghe vậy lên trả lời.

Lúc này khuôn mặt của đũa con gái biến đổi, nó nheo mắt lại miệng chu ra và "Khạc, Chừ" Một bãi nước bọt bay sượt qua vai Sơn trúng vào tường.

"Éo phải là anh Lạc Long Sơn đây sao.". Đũa con gái nói to lên khiến cả lớp chú ý đến. (Trong bài kiểm tra kiến thức câu 1 là "Đấng tối thượng đầu tiên của Việt Nam là ai?" Và anh Sơn tuy trả lời đúng nhưng lại viết nhầm vào phần ghi tên nên nó được anh Rách đập trai có mặt ở đây lan truyền đi khắp trường. Còn tại sao anh Rách biết thì khi thi xong kết quả của cao điểm nhất và kém nhất sẽ được đọc chứ không chỉ có top 20 cao điểm nhất.).

"Cái éo?" Sơn éo kịp nói gì thì cả lớp đã cười ầm lên.

"Éo phải thằng ăn may đây sao, éo hiểu sao sau khi Hiệu trưởng xem bài thi của hần thì lại cho vào lớp này học..." Những loiwf bàn tán xôn xao về Sơn vang lên khắp phòng.

"Ê Cốc Cốc con phò lúc nãy là con nào vậy? Tường xinh một tý là ngon à sau này bố mày chịch chết mày con tó." Sơn mặt xạm lại hỏi Cốc Cốc

"Lò Thị Nung, Top 19 trong số top 20 những người thi kiến thức" Cốc Cốc giới thiệu từ từ.

"Đâu mà có top 19 mà cũng kiêu anh mày mà éo ghi nhầm một tý thì giờ đã đứng top 1 toàn Việt Nam rồi. Mày cứ đợi đây con phò, tao nhớ mặt mày rồi sau này mày chết với tao." Sau khi nói xong Sơn không chú ý nữa mà nhìn xung quanh lớp.

Lớp Giả kim, luyện đan cơ bản chỉ có lác đác 20 học viên, trong đó Sơn để ý một cô bé tóc bím nhút nhát với cặp ngực phát triển đầy đặn hơn nhiều so với lứa tuổi 16, thế là hần lần la lại ngồi gần.

"Chào bạn!" Sơn làm quen.

"Ch... chào bạn!" Cô bé xinh xắn thẹn thùng đáp lại.

"Mình tên Sơn, bạn tên gì?" Sơn rảnh háng giới thiệu dù lúc này cả lớp đã biết danh hần.

"Mình tên Linh!" Có vẻ cô éo quan tâm đến cái biệt danh hăm lờng của Sơn mà từ từ trả lời.

"Ồ, tên dễ thương y hệt như người!" Sơn gật gù.

Linh e thẹn cúi mặt cười.

Sơn đang ngắm nét e thẹn đáng yêu của Linh thì cả lớp đột nhiên ồ lên khiến Sơn và Linh cũng nhìn lên bực giảng.

Mắt Sơn muốn lòi ra ngoài, miệng há hốc, trên bực giảng, một bóng dáng thướt tha kiều diễm tựa như tiên giáng trần đang nhẹ nhàng bước đến.

"Kiều Mai Hương, 24 tuổi, Giả kim đại sư thiên tài." Cốc Cốc đều đều giới thiệu.

Miệng Sơn há hốc cả buổi, cái trường gì mà từ cô giáo đến bạn học nữ đều toàn mỹ nhân. Ngay sau đó Sơn nghĩ lại: " Éo phải,con phò lúc nãy xinh đấy nhưng mà tâm hồn của nó như shit nên éo tính. Ngay sau đó thì buổi học kiến thức bắt đầu.

"Em kia! Không lo học mà nhìn cái gì!" Đang giảng bài, Hương chỉ về phía Sơn bực bội nói.

"Đâu? Em đang học mà?" Sơn vừa ngáp vừa trả lời.

"Còn chối? Vậy nói cô nghe xem giả kim thuật chia làm mấy loại, đặc điểm của mỗi loại?"

Sơn cười nhếch mép rồi đáp:

"Giả kim thuật có loại: Luyện kim, Luyện bảo.

Luyện kim là dựa vào các chất liệu cơ bản như gỗ, đá, đồng, bạc luyện chế thành các nguyên liệu chế tạo Bảo Vật, bao gồm cả chế tạo hạt nhân;

Luyện bảo là dùng nguyên liệu từ luyện kim để chế tạo Bảo Vật."

"Được, vậy cho cô biết hạt nhân là gì?"

"Hạt nhân là trái tim của Bảo Vật, dùng để lưu trữ và vận hành linh lực bảo đảm cho Bảo Vật hoạt động.

"Câu trả lời tạm chấp nhận được, nhưng em cứ đợi đấy." Hương vừa nói vừa đi khỏi chỗ Sơn, khuôn mặt đầy sát khí.

"Ồ, mình làm cái eo gì có lỗi với cô à mà thù mình thế nhở?????" Sơn nhăn mày suy nghĩ éo biết tạo sao Hương lại nhìn mình với khuôn mặt đầy sát khí.

Ảnh Sơn nhà ta éo biết rằng việc mình được Hiệu Trưởng cho vào lớp này đã khiến Hương thấy bức mình, cô là một người chỉ quan tâm đến kết quả cuối cùng nhưng Sơn lại được chỉnh sửa lại kết quả để có thể được vào học ở trong lớp này. "Mình sẽ khiến thằng nhóc này lộ mặt thật, chắc chắn trong lúc thi hần nhét tiền hối lộ giám khảo nên mới được kết quả như thế. Nhưng rõ ràng là ông trời không giúp hần nên mới mắc cái lỗi trẻ con như thế, cứ đợi đấy tên nhóc con." Hương vừa đi lên bục giảng vừa tự nói trong lòng, còn anh Sơn nhà ta vẫn éo biết chuyện gì đang ngầm gai khắp lớp (Trừ em Lò Thị Nung kia nha.).

Hiện tại Sơn như mở cờ trong bụng, ngắm gương mặt xinh đẹp của những em gái trong lớp và nhất là vị giáo viên đang đứng trên bục giảng kia rồi nghĩ đến những cảnh tượng chỉ có trong mấy bộ JAV mà kiếp trước từng xem dù gì thì kiếp trước thể giới của hần làm eo gì có gái xinh đâu nên bây giờ san đây phải ngắm cho bỏ mắt chứ. (JAV là gì thì mấy thanh niên ngày thơ vô số tội lên Google tìm hiểu, còn các bạn đầu óc trắng sáng như vũ trụ bao la thì hiểu theo Japanese Animation Video nha.). Đám học sinh nam ngồi thỉnh thoảng nhìn hần mà chết lặng, thằng này là tối thượng bại hoại.

Khi Sơn đang mải mê ngắm gái thì một tiếng nói vang lên "Em Sơn có thể cho cô biết Luyện Đan gồm những phần nào hay không?" Hương đứng trên bục giảng chỉ tay vào chỗ Sơn và hỏi, nàng để ý từ này đến giờ Sơn toàn ngắm gái trong lớp nên chắc chắn là không hề nghe giảng nên cô mới rành rành đi hỏi hần.

"À....à....ừm....ừ...." Sơn đứng dậy ngơ ngác éo hiểu chuyện gì đang xảy ra, đơn giản là ảnh đang chuyên tâm tia gái (Tác Giả xin nhắc lại trừ em Lò Thị Nung kia.) thì bất ngờ bị gọi nên chưa nghe hết câu hỏi. "Trả lời nhanh lên tôi không có thời gian để nghe em ừm ở mãi đâu." Hương nheo mắt nhìn Sơn, vẻ mặt như mong chờ Sơn không trả lời được.

"Ê Cốc Cốc, cô ấy hỏi gì tao thế?" Sơn thấy nguy nên đành cầu cứu Cốc Cốc.

"Cô hỏi nguoi một ngày quay tay mấy lần?" Cốc Cốc điền đáp trả lời.

"À thế hả, em thưa cô một ngày em quay tay ít nhất 4 lần ạ." Sơn mỉm cười nói như chuyện này bình thường như cân đường hộp sữa. Nghe thấy Sơn nói thế, Linh ở bên cạnh mặt đỏ bừng éo dám nhìn lên nữa, cả lớp lẫn Hương đều không thể tin rằng là Sơn sẽ trả lời như thế, tiếng cười ầm ầm vang lên còn mặt Hương sát khí nhằm thẳng vào mặt Sơn. Giờ ảnh vẫn éo hiểu chuyện gì đang xảy ra đành hỏi tiếp Cốc Cốc: "Ê sao họ lại cười hơn nữa cô Hương cứ nhìn tao làm tê hết cả sống lưng tao đã trả lời rồi mà?"

Cốc Cốc giống như nín cười trả lời: "Cô ta hỏi nguoi rằng Luyện Đan gồm những phần nào thì nguoi trả lời như thế không bị cười mới là lạ."

"Cốc Cốc, mày lừa tao, mày cứ đợi đấy, mày mà có cơ thể là giờ mày đang ở dưới mồ rồi." Sơn bức mình chửi Cốc Cốc.

"Ồ vậy hả cứ thử đi, mà nguoi không trả lời nhanh là đi lao công 1 tháng đấy." Cốc Cốc chân thành khuyến Sơn.

"Grừ....ừ....ừ... Dmmmmmm" Trong lòng Sơn như núi lửa phun trào, nhưng hần nhanh chóng bình tĩnh lại và trả lời "Luyện Đan khá giống với luyện kim gồm 2 phần là: Tinh luyện được phẩm và luyện đan

Tinh luyện được phẩm là loại bỏ tạp chất ra khỏi các linh dược

Luyện Đan là dùng các linh dược ở phần tinh luyện để làm, phần này cần có khả năng về thiên phú luyện đan, điều khiển lửa(hoặc nhà giàu.).

Đan dược luyện ra có phẩm chất tùy vào khả năng của luyện đan sư và quá trình luyện hóa được phân thành ba loại là: Sơ cấp, Trung cấp, Cao cấp và Tuyệt thế.

Đan dược cũng được phân thành nhiều cấp từ Nhất Phẩm đến Cửu Phẩm. Khả năng thành đan của các loại đan dược cấp cao sẽ càng thấp....." Sau khi tuôn một tràng làm cả lớp trở mặt rớt hàm thì anh Sơn thở phào nhẹ nhõm ngồi xuống trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

"Bạn thật tuyệt vời a, cô mới chỉ vừa giảng mà đã nhớ hết như vậy thật là bộ não kinh khủng" Linh ngồi bên cạnh thán phục khiến Sơn nở mũi tự hào. Hương đứng trên bục sau hồi lâu kinh ngạc thì lại tiếp tục bài giảng.

Sau khi học xong về Giả Kim, Luyện Đan thì Sơn phải đến lớp học linh lực của mình vì hôm nay có tiết giảng giải về Ma Pháp, đừng tưởng là ảnh không biết gì về Ma Pháp, có Cốc Cốc nên ảnh nắm được toàn bộ về phần này rồi nhưng ảnh đến lớp để làm một việc quan trọng hơn nhiều đó là Điểm Danh. Theo quy định của trường những ai không có mặt đầy đủ trong những bài học cơ bản sẽ bị phạt làm lao công một tháng cho trường, tuy là có trả lương nhưng mà cái trường rộng mấy chục km thế này thì bố con thằng éo nào mà dọn nổi. Sơn nhà ta éo muốn bị phạt nên đành vác cái thân, lết cái đít để đến lớp.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ố Chó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Ma pháp sư

Tác Giả mong mọi người ủng hộ truyện nhiều! Mong mọi người nhận xét giùm mình sau khi đọc xong các chương truyện. Cảm ơn nhiều!!!!!!

Trong một căn phòng sang trọng, trước chính điện, một người đàn ông đang nhìn vào bản hồ sơ và nói:

"Thú vị, đã bị đuổi ra khỏi gia tộc và bị đánh cho đến mất trí nhớ mà vẫn có khả năng vào được cái học viện cao quý như vậy, không hổ là cháu của ta. Người đầu đi theo dõi tên này và phải bảo vệ thật tốt hắn cho ta." Người đàn ông ném đồng giấy tờ vào đám gia nhân đang quỳ ở dưới và ra lệnh.

"Rồi!" Chỉ có một tiếng nói vang lên và đóng hồ sơ biến mất.

"Không thể nào, gia chủ cho gọi cả người của Âm Đạo đi theo dõi. Không biết tên trong hồ sơ ấy là ai." Đám gia nhân ở phía dưới ồn ào bàn tán. Một tên gia nhân ra về hiểu biết nói nhỏ: "Các người không nghe thấy gia chủ vừa bảo là con trai của ngài sao, thế thì chắc chắn đó là tên thiếu gia vô dụng bị đuổi khỏi tộc rồi."

"Hắn là ai vậy?" Một người mới được thuê vào liền hỏi vì eo biết gì.

"Suýt!" Cả đám gia nhân xum vào bịt miệng hắn không cho nói tiếp.

"Các người có thể lui ra ngoài." Tiếng của người đàn ông lạnh nhạt vang lên khiến cả đám gia nhân đang bàn tán xôn xao bỗng dưng im bật lại và sau đó đồng thanh nói một câu "Tạ ơn gia chủ" rồi nhanh chóng lui ra ngoài.

Sau khi ra khỏi chính điện người lúc này bị bịt miệng lên tiếng hỏi: "Sao các người không nói tên hắn còn bịt miệng ta lại?"

Một người bên cạnh khe khẽ nói nhỏ: "Tên hắn là Nguyễn Thiên Sơn, hắn là một tên vô dụng nên bị đuổi khỏi gia tộc, cái tên này ở đây nếu mà nói ra là bay đầu như chơi đấy.". Ngay sau đó tên gia nhân liền chạy một mạch đi khỏi.

Hất xì Sơn đang ngồi trong lớp chờ điểm danh thì bỗng dưng thì thấy ngứa mũi éo chịu được nên đành hắt hơi, ánh xoa mũi nghĩ thầm "Đ-, đứa mắc dịch nào nói xấu mình ấy nhờ, mà mình sống gương mẫu bỏ mẹ thì làm sao mà có đứa nào thù." Sau khi nghĩ về có đứa thù mình nhưng ánh bác bỏ luôn vì cho rằng mình sống trong cmn sáng.

"Lương Vũ Anh."

"Có."

"Đương Từ Chi."

"Có."

.....

"Nguyễn Kim Sang."

"Có."

"Nguyễn Thiên Sơn."

"Có."

Sơn lười biếng trả lời vì ánh tà ở nhà tù linh còn hơn là đến đây để nhai lại đồng kiến thức mà mình đã nhớ như in. Giáo viên chăm chú điểm danh từng học sinh xem có thiếu đứa ml nào không vì hôm nay có tiết học vô cùng quan trọng thì đến tên của thằng chuyên gia đội sổ

"Đào Vô Mạnh" Cả lớp im lặng éo có ai trả lời thì từ ngoài vang vọng tiếng nói "Có thầy ời." Éo thể tin rằng cái thằng chuyên đi chơi ở phố đèn đỏ lại đến trường. Giáo viên điểm danh thấy Mạnh đến muộn liền mắng: "Em có biết là em trốn học rất nhiều lần rồi không hả em Mạnh kia."

"Áy, thầy chờ em chút để em giải thích." Mạnh khoa tay múa chân đòi giải thích.

"Mỗi sáng đến trường là một chuỗi những tháng ngày đau thương, giờ mà vào lớp xác định là thương...vong." Mạnh nghĩ thầm trong đầu nhưng vẫn từ từ giải thích.

"Em! Lúc sáng sớm đã gọi điện cho Nam, để xin đi muộn vì việc gia đình."

"Mạnh! Đây là lần thứ E NỖ cậu xin tôi đến muộn. Học hành kiểu gì đấy, bước lên đây! Ngày mai! Gọi phụ huynh lên trên này, gặp tôi để nói chuyện, không thể tiếp diễn như vậy." Giáo viên bực dọc nói với Mạnh.

Sơn ngồi ở dưới ngồi xem kịch như éo có gì xảy ra nhưng thật ra ánh đang tưởng niệm cái lũ bạn chó chết ở thế giới cũ "Éo biết chúng nó giờ thế nào nhì. Không biết khi chúng nó biết tin mình qua đời thì có khóc không nữa, tội nghiệp quá, hahahahaha...."

"Người muốn biết thật hả? Thế thì cho người xem cái này." Cốc Cốc truyền vào não Sơn một đoạn hình ảnh giống phim bên trong là cảnh lớp học cũ của hắn.

"Cái gì, người có thể làm việc này à Cốc Cốc."

"Ta chỉ liên kết với thế giới cũ bằng linh lực của người rồi lưu trữ lại hình ảnh mà nó diễn ra và cho người xem."

Một thằng con trai chạy thục mạng vào lớp và nói: "Chúng mày biết tin gì chưa thằng Sơn qua đời rồi, nghe thằng Sang em nó nói là bị thằng trộm gay phịch đến chết, hung thủ vẫn còn lẩn trốn." Nghe thằng vừa chạy vào nói thế cả lớp đứng bật dậy ngỡ ngàng "Cái Gì" từng đứa trong lớp nói.

"Không ngờ mình tuyệt cmm vời đến như vậy, đứa nào cũng phải thốt lên bất ngờ trước cái chết của mình. Mà đợi đã, mình bị chịch đến chết... Dm Thằng Sang chó bỏ mày chết trước khi bị chịch nhá tao mà quay lại đây được thì tao thông chết mày." Sơn tự hào về mình vì được lũ bạn tôn trọng như vậy.

"Anh em đâu, bật vinahouse tưởng nhớ thằng Sơn nào." (Vinahouse là gì lên google tra nha.)

"Sơn ơi, mày còn nợ tiền tao mà giờ đã ra đi rồi, tao đau lòng quá. Đ** mẹ mày trả tiền cho tao 5000 đồng ăn sáng nợ tao 4 năm rồi, Huhuhuh"

"Yeeeeee, thằng Sơn hy sinh rồi vui quá tụi mày ơi." Những tiếng thăm thiết của lũ bạn vang lên ưởng nhớ nhân vật chính của chúng ta làm ảnh hưởng thì phải cấp cứu. Sơn xem mà lòng đau như cắt, nước mắt đầm đìa, cười như mếu vì có lũ bạn tốt như chúng nó.

"Ê Cốc Cốc, tao có thể quay lại đây để giúp chúng nó chết một cách êm đềm không?" Sơn mặt đầy sát khí hỏi.

"Có thể, lên Tới Thượng đi rồi xé rách không gian mà về." Cốc Cốc lạnh nhạt như thường trả lời.

"Thôi, ở đây chịch gái vui hơn." Sơn cười khò. "Em Sơn cho thầy biết những kiến thức cơ bản về Ma Pháp và người sử dụng chúng mà thầy vừa giảng?" Thầy giáo đứng trên bục nhìn thấy Sơn ngồi cười một mình như thằng tự kỷ liền gọi hỏi.

"Dạ thưa thầy...." Sơn đứng dậy trả lời "Éo hiểu mình có thù với lũ giáo viên à mà hay gọi làm phiền thế không biết."

"Ma Pháp không giống với linh lực, muốn sử dụng chúng cần có Ma Lực mà Ma LỰC không hề có trong thế giới này mà do linh hồn của mỗi người tạo ra nên vì vậy muốn sử dụng Ma Pháp cần phải tu luyện linh hồn.

Ma Pháp gồm các hệ: Băng, Hoả, Lôi, Phong, Ánh Sáng, Bóng Tối, Mộc, Thủy, Kim(Triệu Hồi là khái niệm khác.).

Những người dùng Ma Pháp được gọi là Ma Pháp Sư, cảnh giới được phân thành:

Thường Nhân - Luyện Hồn - Hồn Sư - Kết Hồn - Nguyên Hồn - Hóa Thần - Phá Hư - Đế Vương - Độ Kiếp.

(Mỗi cảnh giới phân làm 10 cấp giống với Luyện thể.) Ma Pháp Sư thường mạnh hơn với người luyện thể cùng cấp nhưng để dùng ma pháp thì lại tốn rất nhiều thời gian.....

Sơn giải thích từ đầu giờ đến hết mịa giờ thay luôn ông giáo viên.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ố Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Nữ thần tối cao

Trong một căn phòng tối nọ có những tiếng nói phát ra:

“Sương không cung”. Cô gái hỏi thằng con trai đang được cô phục vụ nhiệt tình

“Sương, sương lắm ... chị ơi!” Thằng con trai trả lời một cách dễ mê.

Cô nàng nhón miệng cười với hắn cùng với ánh nhìn đắm đuối vô cùng khiến hắn sôi máu cực độ. Sau đó cô cúi xuống liếm nhẹ vào hai hòn bi của hắn, tiếp đến cô vẫn dùng lưỡi của mình liếm dọc phần thân dưới của dương vật cho đến đầu khác. Rồi cô nàng há to miệng ra ngậm hết cái dương vật của hắn, mút mạnh khiến hắn rên nhẹ lên “Ừ... ừ... ừ...”

Đôi môi của cô ta trượt dài trên dương vật hắn, cái miệng ấm nóng cùng cảm giác mềm mại của chiếc lưỡi khiến dương vật hắn như muốn nổ tung. Cô gái càng ngày càng bú mạnh và nhanh hơn khiến hắn không kiềm nổi cảm giác muốn xuất tinh.

“Em... em ra mất.” Hắn vội la lên, cô ta nghe vậy cũng dừng lại rồi dùng bàn tay bóp mạnh vào dương vật để giảm ham muốn xuất tinh của hắn.

“Chưa được ra bây giờ nghe chưa! Phải làm cho chị sướng nữa” Cô gái nói một cách dâm dăng.

Sau đó nàng chống hông lên, một tay chống lên giường còn một tay thì đang banh cái âm đạo đang đỏ hồng hào: “Đút vào đi cưng!”

Thằng con trai liền dí sát dương vật của mình vào mép âm đạo. Ngay bây giờ, chỉ một chút nữa thôi thì hắn được thưởng thức cảm giác khi đút vào cái lỗ kia. Tim hắn đập thình thịch liên hồi, thì bỗng dưng có tiếng nói vang lên:

"Ê, dậy đi. Tan học rồi đấy." Bị gọi khiến Sơn thoát khỏi giấc mộng tuyệt vời đang phút cao trào hắn nhìn cái thằng gọi mình với ánh mắt khó chịu.

"Sao mày nhìn tao ghê vậy?" Đứa gọi nói hóa ra là thằng Vô Si... lại nhầm Minh, Minh nhìn Sơn với ánh mắt kỳ lạ và nói: "Mày đang thẩm du trong lúc ngủ à?"

"Éo, làm gì có chuyện đấy. Sao mày ở đây, lớp Trung Cấp cách đây mấy cây cơ mà, mà mày gọi tao dậy làm gì? " Bị đoán trúng Sơn liền lảng sang chuyện khác.

"Tao dịch chuyển tới đây bằng truyền tống trận, trong trường có nhiều điểm chứa truyền tống trận mà. Với cả hôm nay lớp Sơ Cấp chúng mày đi tụ tập làm quen kìa, tao cũng muốn đi nên đến gọi mày." Minh từ từ nói.

"Á dù vậy hà, thế đi thôi." Sơn nhanh chóng đứng dậy chạy đi éo chờ thằng Minh.

"Đợi tao với thằng kia, đi nhầm đường rồi." Minh hét lên nhưng vẫn chậm mắt, Sơn đã biến mất éo còn dấu vết. (Mịa, Tác giả chỉ là thằng FA chính thống nên viết cái đoạn chúng nó chịch nhau không được tốt lắm đâu nha, xin mọi người thông cảm)

Sơn đi lại trong hành lang với vẻ mặt hớn hở.

"Nhanh lên nào, mình cần phải đi tán mấy em về chơi nữa. Cơ mà đợi đã tiệc tổ chức ở đâu vậy?" Sơn phanh gáp lại tự hỏi mình

"Đ- mịa, chân nhanh hơn não rồi." Sơn giờ mới nhận ra rằng là éo biết địa điểm tổ chức và éo biết thì làm sao mà đến được, mà đã không đến được thì làm sao mà tán gái.

Sau khi bình tĩnh lại Sơn bắt đầu công cuộc tìm kiếm nơi diễn ra sự kiện, bỗng dưng một thiếu nữ bước ra khỏi một căn phòng kèm theo một làn khói trắng huyền ảo. Sơn trở mắt đứng như tượng, từ trong phòng bước ra, thiếu nữ này khoảng 20 tuổi xinh đẹp tuyệt trần với mái tóc bạch kim óng ánh, nàng che cơ thể bằng một chiếc khăn bông, quanh người nàng như có những tia sáng lung linh chiếu rọi, nàng nhìn Sơn bằng đôi con ngươi cũng màu bạch kim rồi quay đi, đôi chân thon dài bước khoan thai từng bước làm cặp mông tròn lẳn đong đưa dưới làn eo cong tuyệt mỹ, theo sau nàng là hai con rồng nhỏ khiến Sơn thấy quen quen nhưng éo nhớ được là thấy ở đâu.

Ở thế giới này, Sơn đã gặp nhiều mỹ nữ nhưng cô gái này tuyệt đối là mỹ nữ đứng đầu, một luồng gió thoảng qua đưa hương thơm cơ thể nàng tan vào mũi Sơn, một hương thơm thuần khiết nhưng đầy mê hoặc.

Cô gái đi khuất, Sơn như mất hồn một lúc lâu, hắn nhanh chóng hỏi Cốc Cốc về thông tin của cô gái ấy: "Cốc Cốc, cô ta là ai vậy, nhìn xinh về lờ."

"Người nên tránh xa cô ta ra, người có thể mất mạng nếu khiến cô ta khó chịu đấy." Giọng Cốc Cốc vẫn lạnh nhạt như trước.

"Cô ta là ai mà ghê thế?" Sơn lại hỏi Cốc Cốc lần nữa.

"Cô ta là Nữ Thần Tối Cao."

"Hà!!!!!! Thế éo nào một vị nữ thần lại ở đây, đã thế còn là Nữ Thần bá nhất nữa chứ? Nữ Thần ơi đợi với, cho chịch cái." Sơn đuổi theo nhưng không thể tìm thấy được cô ta, đang chán nản thì Cốc Cốc lại bảo: "Người không quay lại căn phòng cô ta đi ra để tu luyện đi, làm ở đây nhanh gáp 10 lần bình thường đấy, nhanh lên không bay hết linh khí của Nữ Thần bây giờ."

"Linh khí của nữ thần là gì zậy?" Sơn vừa chạy vừa thắc mắc hỏi.

"Mỗi Nữ Thần sau khi ở một chỗ trong thời gian nhất định thì cơ thể sẽ sản sinh ra linh lực ở một khu vực, những luồng linh khí ấy chứa một phần nhỏ sức mạnh của Nữ Thần đó và đối với người thì với Thiên Địa Quyết có thể hấp thu sức mạnh ấy và chuyển thành năng lực của mình. Hón hết khi người chịch những Nữ Thần thì lúc đó người sẽ có thể sử dụng hầu hết sức mạnh của họ. Như khi người hấp thụ linh khí mà Nữ Thần tối cao thì người có thể dùng một phần nhỏ sức mạnh của Thiên Mệnh và khi người chịch cô ta thì người có thể hoàn toàn sử "

"Á dù, thế hà, phải nhanh vào trong phòng hưởng phúc ngàn năm có một đã, sau này gáp lại thì phịch." Sơn mặt hớn hở chạy vô phòng. Căn phòng đó là phòng tắm của trường, Sơn thất vận liền cởi hết quần áo nhẩy luôn xuống tắm lại nước mà Nữ Thần Tối Cao vừa tắm, hắn khoanh chân lại rồi vận Thiên Địa Quyết ngồi tụ linh. Luồng linh khí xung quanh Sơn dao động càng lúc càng mạnh hơn và chúng bay thành vòng tròn quanh người hắn. Sau 2 tiếng, linh khí xung quanh Sơn đã bị hấp thụ gần hết thì linh lực trên người Sơn phát sáng mạnh mẽ rồi phụt tắt, hắn đã đột phá thành công và một lần nữa trở thành Linh Sĩ cấp 1.

"Kinh về lờ, linh khí trong cơ thể thật là đậm đặc, nhiều gáp đôi và linh khí trong cơ thể vững chắc hơn khi dùng đan dược lên cấp nhiều." Sơn đứng dậy kiểm tra cơ thể và linh khí mình vừa hấp thụ. Sau đó hắn nhanh chóng hấp thu nốt phần còn linh khí ở trong phòng, khi hấp thụ xong thì hắn đã đột phá lên luôn Linh Sĩ cấp 2.

"Thôi mình cần phải ra ngoài kéo có thằng nào thấy mình trong nhà tắm lâu lại bảo tắm du xong ngủ quên thì chết mẹ." Sơn nghĩ thầm rồi nhanh chóng đứng dậy lấy quần áo. Khi hắn mặc xong đóng quần áo thì bỗng có tiếng bước chân vào phòng, một cô gái trẻ tuổi Sơn bước vào phòng, nàng ta bắt đầu cởi quần áo và đi xuống tắm. Sơn trở mắt đứng nhìn trong góc (Vừa nhanh chân tìm chỗ trốn.)

"Thế éo nào sao mình phải trốn, chỉ việc đi ra một cách tự nhiên thôi mà. Mà thế éo nào sao giờ tắm con của trai mà con gái lại vào tắm thế nhò." Sơn giờ éo dám bước ra vì trong này có một đứa con gái khỏa thân tắm và một thằng con trai ở trong thì éo biết đi ra ngoài có bị cô ta chém chết mịa hay không. (Con gái thường không biết nói lý đầu, ai gặp tình trạng như nhân vật chính của chúng ta thì xã cmn định đi nhá.)

"Ê Cốc Cốc nghĩ cách giúp tao thoát với." Sơn bí thế đành nờ Cốc Cốc giúp.

"Hiện tại có 2 cách người muốn dùng cách nào." Cốc Cốc lạnh nhạt trả lời.

"Hai cách cơ à, người nói a xem nó như thế nào." Sơn như vỡ phải sợi dây cứu mạng nhanh chóng hỏi lại Cốc Cốc.

"Cách thứ nhất: Chạy ra xin lỗi cô ta và bảo chưa nhìn thấy gì (Chắc chắn sẽ một là chết tại chỗ, may mắn hơn sẽ được làm thái giám trong phân đội còn lại.)

Cách thứ hai: Lấy thư gì đó trùm vào đầu và giả làm tên biến thái chạy ra ngoài (May mắn sẽ thoát còn không thì chết thê thảm.)"

"Đầu má, cách nào cũng khảm lọ vậy."

"Có làm hay không thì tùy người, còn nữa cô ta sẽ phát hiện ra người nhanh thôi."

"Vãi, thôi thì làm cách hai vậy, thà không biết mặt và bị gọi là tên biến thái còn hơn là thấy mặt để sau này mang thù." Sơn vừa nói thầm vừa nhanh chóng lấy cái xô đựng nước ở cạnh đó đội lên đầu và vận linh lực vào chân nhanh chóng phóng đến cửa phòng tắm nhưng không may cho anh là....

Cô gái đang tắm cảm thấy có gì đó kỳ lạ nhanh chóng sử dụng linh lực dò xét xung quanh và phát hiện anh Sơn nhà ta đang lén lút trong góc nhà tắm, nàng nhanh chóng lấy khăn tắm che lại người vận linh lực vào cơ thể sẵn sàng tấn công bất cứ lúc nào. Khi Sơn phóng ra cửa phòng cũng là lúc cô ấy lấy từ trong nhẫn trong chiếc nhẫn đeo trên tay của mình ra một thanh kiếm ngắn đứng chặn trước cửa phòng.

"Tên dám tặc kia, tại sao người lại ở trong phòng tắm vào giờ dành cho nữ."

Sơn nhìn lại bảng phân giờ treo trên cao và chiếc đồng hồ bên cạnh rồi nghĩ thầm:"Bỏ mịa tụ linh lâu quá, qua mịa giờ tắm của nam rồi."

"Dạ em học mệt quá nên ngủ quên trong này, tỉnh dậy thì đuàng lúc chị vào nên." Sơn bí quá hóa liều đành xuống nước xưng hô chị em để nhanh chóng được tha.

"Vậy hà, thế thì người có thể đi được." Cô gái mặt tỉnh bơ nói rồi cất thanh đoản kiếm đi xuống tiếp tục tắm, Sơn đợi người một hồi lâu thì thấy được ân xá thì ném cái xô nhanh chóng chạy mất.

"Ê Cốc Cốc cái cô gái lúc nãy bị ngu à mà sao tha cho ta dễ vậy?"

"Đừng hỏi ta mấy chuyện linh tinh như thế, ta không quan tâm." Sơn vừa đi vừa trò chuyện với Cốc Cốc.

"Hòa ra mày ở đây, làm bọn tao tìm mãi." một tiếng nói vang lên làm Sơn giật mình, thì ra là thằng Tử Trận, Hy Sinh Và Vô Minh đang đi tìm nó.

"Lúc trước mày chạy biến đi đâu thế, tao tìm mãi éo ra để nói cho mày biết địa điểm tổ chức. Nhanh lên sắp diễn ra buổi giao lưu đấy" Minh mặt thắc mắc hỏi Sơn.

"Không có gì đâu, tao chỉ đi chơi tí thôi mà." Sơn cười cười cho qua chuyện. Ba đứa nhanh chân đi đến địa điểm tổ chức.

Trên một cái cây cao cách chỗ Sơn không xa lắm có 1km, một người phụ nữ tầm 25 tuổi mặc đồ bó sát màu đen cùng chiếc khăn đen che nửa khuôn mặt đang theo dõi Sơn.

"Không biết tên nhóc vô dụng đó có gì giỏi mà gia chủ giao phải bảo vệ nữa?" Nàng ta nói thầm trong lòng, bỗng dưng có một làn gió hồi nhẹ khiến lá cây đung đưa theo gió.

"Không ngờ Tử Cung môn cũng có hứng thú với tên nhóc đó."

"Đó không phải chuyện của Âm Đạo các người, Vong Uyển bảo với gia giủ các người là nếu cần chân bọn ta thì Tử Cung môn chúng ta sẽ dốc toàn lực tiêu diệt Nguyễn gia các người." Một người đàn ông trẻ 30 tuổi xuất hiện ngay cạnh người phụ nữ đó nhanh chóng nói những lời đe dọa.

"Người cứ thử xem." Nói xong người phụ nữ ấy biến mất.

"Nguyễn Thiên Sơn, một tên nhóc vô dụng như hắn môn chủ lại quan tâm tới như vậy." Nói xong hắn cũng biến mất không một dấu vết.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ố Chó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Buổi giao lưu

"Cốc Cốc, mấy tên bám đuôi đi chưa?" Sơn vừa đi vừa hỏi Cốc Cốc. Hắn lúc bước ra khỏi căn phòng tắm sắc mùi chết chóc lúc này đã được Cốc Cốc cho biết rằng có hai kẻ bám đuôi cách hắn không xa có tầm 1km gì đấy làm hắn sợ sốt dãi.

"Bọn chúng đã biến mất cách đây vài giây rồi, người không phải lo." Lời của Cốc Cốc khiến Sơn nhẹ cả cút.

"Ê chúng mày đến hội trường rồi kìa." Lúc này thằng Minh lên tiếng cắt đứt dòng suy nghĩ của Sơn.

"Mịa kiếp, chúng mày bảo gần mà đi mất 2 tiếng, thế này thì hết cmn tiệc rồi. Thằng nào dẫn đường chuẩn bị sẵn Neptune ở trong phòng đề, tí tao sang phục vụ." Hy Sinh ngồi đấm chân dưới đất càu nhàu trông như thằng ăn xin.

"Ai biết gì đâu. Tất cả tại thằng Tử Trận nói gần đây nên không cần tốn tiền đi truyền tổng trận, mày muốn làm thì làm với nó ấy" Thằng Minh ôm đầu kêu oan. Thằng Sơn đứng phía sau nghe thế mặt cười cười như éo có gì xảy ra nhưng chân lùi lại liên tục. (Tiền truyền tổng trận mỗi một lần là 10k VNĐ, những thanh niên nhà nghèo như Tử Trận cần tiết kiệm để lo học phí từng ngày.)

"Chúng mày im đi, éo biết nhà Tử Trận nghèo cần tiết kiệm à?" Một tiếng nói từ đằng sau khiến ba thằng Sinh, Minh, Trận giật mình tởm thì cút phọt cả ra, chạy mất dép. (Hiện tại trời tối và cả ba thanh niên sợ ma từ bé.) Một thằng thanh niên đập trai xuất hiện từ phía sau cả ba đứa và nó chính là Mỹ Thiên nhà ta.

"Hóa ra là mày à Thiên, làm bọn tao sợ vớ lờ tởm thì phải về nhà thay quần." Sinh ôm đít đứng dậy chỉ chỗ mặt Thiên nói.

"Cho người chết, ai bảo bắt nạt người khác." Thiên chỉ nói một câu rồi bước vào trong nơi tổ chức, ba thằng còn lại nhìn nhau rồi nhanh chân bước vào cùng.

Nơi tổ chức sự kiện này do mấy thanh niên lớp Sơ Cấp và Trung Cấp góp tiền vào tổ chức, bên trong gồm nhiều bàn ghế, đồ ăn, đồ uống khác nhau nói chung là hoành tráng (Bà Hiệu Trưởng ở sau góp có 10tr vào tổ chức cùng.)

"Này Thiên, tao thắc mắc lâu rồi...." Sơn đứng bên cạnh Thiên nói bình thường dù chân đang run vì lờ mấy lời này mà đến tai ông Vũ Thiên chúa tể thì hẳn xác định về ngắm gà khỏa thân cùng các cụ.

"Hử?" Thiên nghe vậy quay mặt sang về thắc mắc.

"....Sao mày tư chất tuyệt vời như vậy lại ở cùng lớp Sơ Cấp với tao vậy?"

"À, hôm thi kiến thức tao ngủ quên nên được vào lớp đấy thôi, có gì sao?" Thiên gãi đầu ngại ngùng nói.

"Không có gì đâu." Sơn mặt cười cười trông như mấy thằng biến thái.

Thiên không quan tâm đến Sơn nữa mà đi xung quanh hội trường chơi.

"Không biết mấy tên theo dõi từ xa ấy có phải là người bảo vệ cô ấy không nhờ, mình mong là thế." Sơn nghĩ thầm rồi thờ dài mong chuyện như mình nghĩ. (Chia buồn cho chú là éo.)

"Sơn đang nghĩ thì ánh sáng trong hội trường tập trung hết lên sân khấu, một tên MC đứng trên ấy sử dụng linh lực khuếch đại tiếng nói của mình phát biểu: "E Hèm... Cảm ơn mọi người hôm nay đã đến đây, mong mọi người có thể giao lưu với nhau và có thể tìm được bạn tốt ở học viện này. Sau đây để làm cho không khí thêm phần vui vẻ mình xin hát tặng toàn thể mọi người ở đây một bài hát do em tự sáng tác, mọi người nghe cho bình luận nhiệt tình vô."

"Gao ồ. tục mi cặp cha lè Gao ồ.

Xự phịch lại xư chề Gao ồ.

Sừ chi mền Gao ồ.

Tà ô sừ Gao ồ gao ồ gáo áo áo ê u a đá sì,

Thâm sừ ồ,thâm ở sình gờ,châm chà xì sọt gút gồ,

Thâm chế ồ ề,chia ồ su mà sê,tu rê á rừ,sê ồ sê ề ề ô rô ku tào lao, tào lao chệt đề kà ri,ô tô ka me zô kờ,ăn ghé tồ,chiến chuyên í ồ ô ồ xì i,chập mình mà cha lè gáo ồ bọn khựa, gao kìa bọn khựa, sầm sầm sà lấy gáo ù lên gờ..ơ..ơ..ơ ua a..a..a..a ồ lên ô gáo sừ lòi cha mi ề, gáo sừ lai chập cha lè gáo ồ bá bẻ, gáo ồ mô lè ồ gáo ồ gáo....." Thanh niên cầm mic hét lên làm quảng trường xối động hẳn.

"Định mệnh đốic tai về lờ.."

"Thằng nào lên kéo nó xuống dùm, hông mic bây giờ."

"A.....A.....a... Hông tai tao rồi. Thằng nào kéo nó xuống dùm tao."

Cả buổi tiệc nhón nhào khi nghe thằng MC cất hát, phải nói đây là giọng ca tuyệt cmn vời, ai nghe xong đều muốn tặng cho thằng hát một tràng câu chửi làm quà kỷ niệm. Sơn đứng bịt tai, mặt mếu máo nói với Cốc Cốc: "Thằng này hát như chó sủa ấy, giống hệt ta.. à nhầm bạn tao."

"Người cứ đánh giá cao bản thân mình thực chất thì giọng người còn éo bằng một con chó."

"Á à, người công khai chửi chủ nhân mình à Cốc Cốc."

"Ta chửi người đấy, làm gì được nhau nào, không có ta người chỉ là một thằng trẻ trâu bình thường thôi, có khi còn không được nhận vào trường này nữa."

Sơn cay cú éo biết nói gì bởi vì Cốc Cốc nói chuẩn về lờ. (Tác giả công nhận thằng Sơn óc chó.)

"Bảo vật phản chủ cmn rồi. Mày hay lắmc Cốc Cốc à, mày hay lắmc. Bản mặt mày đẹp lắmc Cốc Cốc à đẹp lắmc, tuy tao chưa thấy mặt mày." Sơn bí thế chỉ còn biết chửi Cốc Cốc.

"Ngon gió nào đưa hai vị Đấng Tối Thượng phế vật đầu tiên Lạc Long Sơn và vợ ngài Âu Vô Sinh đến bữa tiejc nà vậy." Một thanh niên đập trao xuất hiện và đương nhiên thanh niên này là thằng bốc phốt nhân vật chính chúng ta từ mấy chương đầu đến bây giờ anh Trình Dê Rách

"Ồ người không phải là thằng trình rẻ rách phong cách giẻ lau đang nổi tiếng à." Thằng Minh bị chửi bực mình nói lại.

"Mày nói cái gì?" Một thằng bên cạnh Rách nghe thế muốn xông lên đấm Minh nhưng bị Rách ngăn lại.

"Mày cứ để tao. Lũ này tao chỉ cần tao búng nhẹ một cái là chết hết, chúng mày cứ yên tâm tao sẽ nhẹ nhàng hấp diêm từng đứa một." Rách vênh mặt lên nói. Thấy Rách vênh vào như thế cả lũ Tử Trận, Hy Sinh, Vô Minh đều cút trời lên nào muốn xông vào oánh bỏ mẹ nhà ảnh nhưng lại bị nhân vật chính chúng ta giữ lại.

"Chúng mày cứ để tao xử lý nó cho." Sơn mặt vênh vào không kém gì Rách, có khi còn hơn, nhanh chân bước tới. Sơn nhìn rách bằng nửa con mắt, qua một thoáng, Rách cũng đã tụ tập được một nhóm bạn mới để đi tán gái. Sơn khinh bỉ hất cằm nói: "Ngon thì lại đây? Tao đấm vỡ mồm mày bây giờ!"

Sơn bật cười: "Nghe hấn nói không? Phế vật tư chất đòi đánh ta vỡ mồm? Ha ha!"

"Câu nói thật là hài hước, anh em ddaau lấy muối ra rắc cho câu đùa nó mặt thêm tý nghe mới vui tai."

Đám bạn của Sơn cười hùa theo. Ba thằng Sinh, Trận, Minh đứng bên cạnh cũng cười theo nốt.

"Ê, ba thằng phản quốc kia, sao cười theo chúng nó." Sơn bị bẽ mặt, quay sang chửi ba thằng bạn.

"Tại chúng nó nói đúng mà." Ba thằng vừa vười vừa nói.

Sơn không quan tâm đến ba thằng khốn nạn ấy nữa quay sang nói với Rách: "Ngon thì bowiheest vào đây tao chấp tất."

Thấy Sơn tự tin như vậy, bọn thằng Minh cảm giác tò mò trỗi lên, chẳng lẽ thằng Sơn luyện được thứ gì đó bá đạo hay ăn nhầm phải bả chó mà gan như vậy?

"Đánh thử không?" Sơn xoắn tay áo lên, hất cằm thách thức Rách.

Thấy Sơn tự tin khác thường, Rách cũng bắt đầu thấy hơi són dái, chẳng lẽ tên này có hàng nóng? Nhưng trước bao nhiêu gái đẹp mà từ chối thì tèo quá, thế là Rách vận linh lực bước tới đấm Sơn.

"Dê Rách, Linh Sĩ cấp 1." Google nói.

"Ồ, lên cấp 1 rồi sao? Nhưng cũng một đám là xong thôi!" Sơn nhếch mép khinh bỉ, bên trong cười thầm vì gặp may khi oánh với thằng cấp thấp hơn.

Thấy kiểu cười khốn nạn có một không hai của Sơn, Rách tức mình không thèm phòng bị, giờ nắm đấm chạy đến đấm thẳng vào mặt Sơn.

BÓP

Sơn còn đang đứng chống tay suy nghĩ vẫn vơ cười cười không kịp phản ứng nên ăn trọn nguyên cú đánh trời giáng của Sơn, bay ra phía xa.

"Á ù! Tao chưa chuẩn bị nà!" Sơn tức giận nói, chống đất đứng dậy thủ thế. Coi như anh chấp mày! Nhào vô đi!"

Son lại ăn thêm một đám nằm vật ra đất ngất xỉu. Rách nhìn Son nằm dưới đất mà không khỏi bàng hoàng, cứ tưởng thế nào, hóa ra vẫn là phé vật. Người trong bữa tiệc chứng kiến trận đấu không thể tin rằng kết cục lại như vậy, không khỏi thờ dài tiếc thương cho anh Son nhà ta vừa bị ăn đám, lại còn rước lấy nhục. (Khổ thân về lờ.)

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Óc Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Định Ước

Tác giả để mấy dòng này ở đây để câu số chữ nha, không cần thắc mắc đâu.

Khi Son tỉnh lại thì đang nằm trong phòng y tế với cái mồm sưng vù vì tội thông minh như chó.

"Thế là thế éo nào? Ta thành Linh Sĩ rồi cơ mà, hơn nữa là Linh Sĩ cấp 2? Sao lại thua thằng cùi bắp mới Linh Sĩ cấp 1 kia?" Son ôm mồm vừa đau đớn vừa tức giận nói, chẳng lẽ Cốc Cốc lừa hắn?

Cốc Cốc đáp: "Đạt đến Linh Sĩ cấp 1 hay 2 là một chuyện, sử dụng linh lực là chuyện khác, Dè Rách đã sơ bộ nắm bắt được cảnh giới Linh Lực Nhập Thể, còn ngươi chỉ là một thằng trâu cầm kiếm nhạ."

"Ừ nhì ta quên!" Son vỗ trán, hắn đạt tới Linh Sĩ nên mừng quá quên hết mọi chuyện. Ngoài cấp bậc thì cảnh giới cũng ảnh hưởng đến sức chiến đấu, cảnh giới chính là thước đo độ thành thạo của việc sử dụng linh lực, ví dụ một người mới đạt đến Linh Sĩ chỉ có thể lỏng lỏng đưa linh lực vào nắm đám, sau khi tập luyện thì bắt đầu đưa vào những bộ phận phức tạp hơn như cánh tay, chân, các giác quan... mức độ thuần thục càng cao thì quá trình nhập thể càng nhanh và càng ít hao phí linh lực. Một người đạt đến đỉnh của cảnh giới Linh Lực Nhập Thể có thể dễ dàng đưa linh lực vào bất cứ đâu trên cơ thể chỉ bằng một ý nghĩ. Tiếp sau cảnh giới Linh Lực Nhập Thể là Linh Lực Phóng Xuất rồi đến Linh Lực Kết Tinh...

Công pháp là cách để tăng cường linh lực, còn để học cách điều khiển linh lực thì cần Phương pháp. Cốc Cốc truyền vào não Son một phương pháp hữu hiệu nhất để sử dụng linh lực, thế là những ngày tiếp theo, Son bắt đầu học cách điều khiển linh lực, nhờ có linh hồn lớn mạnh hơn người kết hợp với công pháp Thiên Địa Quyết nên Son có thể luyện cả đêm mà không sợ hết linh lực, khác với các Linh Sĩ thông thường chỉ có một ít linh lực để dùng rồi phải mất cả đêm để dưỡng sức.

Mấy ngày sau, Son gãi đít bước ra khỏi phòng y tế, trông hắn thật uể oải.

"Mẹ, ngồi điều khiển linh lực xuyên đêm đau đít về lờ." Son vừa xoa đít vừa nhăn nhó mặt phản nản với Cốc Cốc.

"Ta quên không cảnh báo ngươi, ngồi lâu là thành trĩ luôn đấy." Cốc Cốc giọng lạnh nhạt như éo có chuyện gì xảy ra nói.

"Trời đ-! Lăn sau lăm gì cũng phải ta trước nhá, bảo vật gì toàn hại chủ." Son giật mình che miệng nói.

"Ngươi chưa nghe câu là Không thể tin bố con thằng nào à? Thảo nào ngươi thông minh như vậy." Cốc Cốc chê bai Son nói

"Đậu má, mi toàn nói kháy chủ mình zậy." Son bực mình nói.

"Ngươi tìm được điểm gì tốt nói ta nghe để còn khen ngươi xem nào." Giọng Cốc Cốc nghe như bữu môi nói.

"Khoai to chẳng hạn." Son hí hửng nói cho Cốc Cốc nghe.

"Trym to mà chỉ để đái thì cũng vô dụng." Cốc Cốc giọng như nín cười đáp trả Son làm mặt ánh ỉu xỉu xuống. Son cả ngày chỉ tu luyện nên không có gái mà chịch là phải thôi. Đang suy nghĩ cách mở mắt cho cậu nhỏ nhà mình thì một giọng nói vang lên làm Son giật mình.

"Có phải bạn Son không?" Một cô gái bằng tuổi Son cầm quyển sách dày cộp đi đến.

Son quay lại nhìn cô gái và ngạc nhiên khi thấy đó là Linh, cô gái Son rảnh háng làm quen trong lớp Giả Kim và Luyện Đan, hắn mà không được Cốc Cốc nhắc là tỷ thì quên. Thấy vẻ ngáo ngơ của Son, Linh liền nói: "Không lẽ bạn quên tên mình rồi?"

"Đâu có đâu, tại vì thấy tự nhiên có cô gái đẹp như Linh đến nói chuyện làm mình bất ngờ ấy mà." Son nhanh chóng chống chế vì thực thể thì hắn quên thật.

"Mình còn tưởng bạn quên thật cơ. Thế sao mấy hôm nay bạn toàn trốn không đi học lớp kiến thức nữa vậy cô Hương toàn chê trách bạn?" Hương thắc mắc hỏi Son, vì mấy hôm nay hắn nằm trong phòng y tế thâm à nhầm luyện tập điều khiển linh lực nên không đi học được.

"À, mình bị thương nên phải ở trong phòng y tế suốt mấy này nay." Son nhanh chóng chém gió ra cái lý do bị Rách đánh nên phải tình dưỡng. ("Xạo lol

không có gì vui, chúng ta đừng nên xạo lol." Tác giả said)

"Vây hà, mình cũng nghe người ta nói bạn bị đánh trong buổi giao lưu nhưng không ngờ là bạn bị thương nặng đến nỗi phải ở trong phòng bệnh mấy ngày như thế." Linh khuôn mặt lo lắng hỏi han Sơn.

Sơn sung sướng khi lần đầu tiên được gái hỏi thăm " Không có gì đâu chỉ là mình phải nằm ở đây để theo dõi chứ thực ra là hấn đấm nhẹ hều ấy mà, mình làm sao mà bị thương được." Sơn chém gió lia lịa để lấy lệ với gái.

"Ồ thế cơ à, hóa ra hôm đó ta đánh nhẹ như vậy hả?" Bất chợt Rách đập trai từ đâu xuất hiện mỉa mai Sơn. Đi theo sau Rách là mấy tên đàn em và trong đó có một thằng thanh niên cao to gấp đôi Sơn đứng cạnh Rách, khuôn mặt ngạo nghễ, hấn nhìn Sơn với cặp mắt khinh thường. Bị nhìn với cặp mắt khinh bỉ đó Sơn nheo mắt lại nói: "Mấy con chó của ai mà đi dạo vui về nhỉ, sao không ra ngoài kia cho không khí ở đây nó trong lành mà vào trong này làm ô nhiễm môi trường vậy." Linh ở bên cạnh nghe Sơn nói hề cười khúc khích.

Nghe Sơn nói thế cả bọn mặt biến sắc, tức giận nhìn Sơn, Rách mặt nửa phần tức giận nửa phần khinh bỉ giọng chế giễu nói: "Không phải là bại tướng dưới tay ta sao, bây giờ gan lớn nhỉ?"

"Lần trước chỉ là nguoi ăn may thôi, có giỏi thì đấu lại lần nữa xem." Sơn mạnh mẽ nói lại.

"Được thôi, trong cuộc thi lần này của trường ta và nguoi vào vòng cuối và chúng ta sẽ đấu lại với nhau và quan trọng hơn là nguoi có thể vào được hay không mới là chuyện, hahaha...." Nói xong Rách dẫn cả bọn rời đi.

"Bạn có thể thắng được hay không vậy, bạn có biết nguoi đi bên cạnh Rách to con lúc này là ai không?" Linh lo lắng hỏi.

"Không, mà mình cũng không quan tâm cho lắm. Hấn thì làm sao?" Sơn mặt lạnh nhạt hỏi.

"Hấn nghe nói là anh trai của tên Rách ấy, năm nay hấn học năm hai và đã đạt đến Linh Tả cấp 4, nổi tiếng toàn trường vì hay bắt nạt học sinh mới và bị kỷ luật 3 lần gần như bị đuổi học rồi đấy." Linh nhỏ giọng nói với Sơn.

"Vây thì có gì đáng sợ?" Sơn mặt tỉnh bơ hỏi lại Linh.

"....." Linh sa mặt lời muốn nói luôn khi thấy mặt Sơn vẫn tỉnh bơ khi nghe danh của anh trai Rách. Thực ra thì lúc mới gặp Sơn đã biết hết mọi thông tin của anh Rách nhờ vào Cốc Cốc nhưng vẫn giả vờ như không biết.

"Thôi giờ mình bận chút việc đây, bạn hãy lo đến lớp kiến thức tuần tới đi nha." Linh liền đánh lấy cớ rồi nhanh chóng rời đi để lại Sơn ở đấy, ngay sau đó Sơn cũng rời đi.

Tại phòng của Rách trên tầng 4.

"Này anh Rách cô Hiệu Trưởng nói với chúng ta phải đến xin lỗi tên khốn kia nhưng sao anh đi luôn mà không nói, bà ta bảo làm không xong là tạm biệt ngôi trường này đấy." Một tên đàn em nói với Rách.

"Mấy ngu lắm, chúng ta đồng nguoi thì cứ bảo là ta đã xin lỗi rồi và để lũ còn lại làm nhân chứng cho." Rách mặt tức giận nói.

"Không hổ là anh Rách nhà ta nha. Thật thông minh" Tên đàn em thấy không ổn bèn nịnh vài câu.

"Chuyện, anh mà lại." Rách mặt cười hớn hở nói.

Tác Giả đang vào công đoạn ngán việc viết truyện nha ae, có gì chuyện drop là bình thường. Cảm ơn mọi người đã đọc truyện này

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Óc Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Câu chuyện mới

Sau khi chia tay với Linh, Sơn quay lại phòng mình.

"Quái lạ, sao mình thấy đau đầu thế nhỉ." Sơn mở cửa phòng bước vào thì cảm thấy đầu mình đau như búa bổ.

"Không có gì lạ đâu, đơn giản thì là nguoi chỉ sắp ti dậy thôi." Giọng nói của Cốc Cốc vang đến tai Sơn và ngay sau đó thì Sơn không còn cảm thấy gì nữa.

"Sơn ơi dậy đi, mầy không tính đến trường à?" Một giọng con gái vang lên bên tai Sơn.

"Đi mẹ, tiếng ln gì ấy nhờ." Sơn vứt cái chăn đang đắp trên người xuống, hấn định bước chân xuống đất nhưng không may trượt chân và *Rỳnh... Uych... Bóp... Đầu Sơn đập ngay vào chân bàn khi hấn ngã xuống giường.....

Phần tiếp theo sẽ có trong truyện mới của tác giả Hành Thiên Đại Đế, mong mọi người ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Thanh Niên Ốc Chó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.